

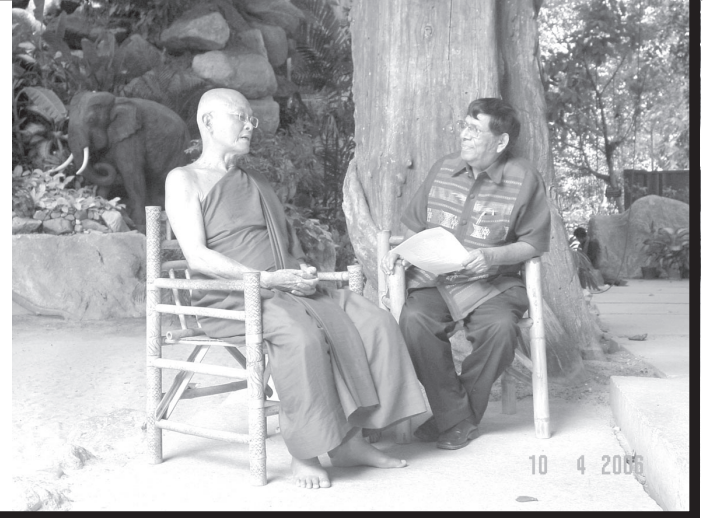
พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ กับงาน “เพลงไทยยุคทอง ๑๒ ครูเพลง” เป็นงานคอนเสิร์ตเชิดชูครูเพลง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ

หนึ่งน้อย ทยอยเต็ม เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

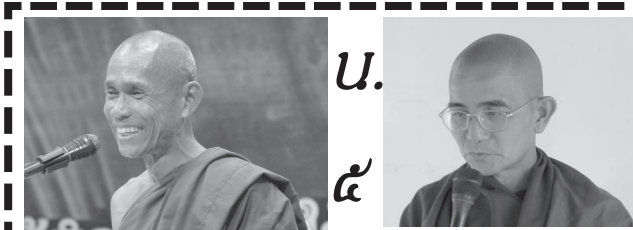
ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๗๗(๒๕๕) ปีภักษ์ที่ ๕ เดือนเมษายน ๒๕๕๕

จากความรู้สึก
ของครูเพลงชื่อดัง
นคร ถนอมทรัพย์
ให้สัมภาษณ์ในนาม
สมาคมนักแต่งเพลง
แห่งประเทศไทย

อ่านรายละเอียด น.๕

น.
๕

สมณะอุกรรชน!

ชาวอโศกร่วมสงกรานต์ จัดพิธีรดน้ำดำหัว
แสดงความกตัญญู นอบน้อมผู้ใหญ่

ดูภาพบรรยากาศแต่ละชุมชน ได้ที่ น. ๖

น.๕

ความรู้สึกของผู้ร่วมชุมนุม
ทั้งเราและเขา ติดตามได้ที่
“เปิดใจผู้รักอหิงสา”

ดูบรรยายภาคยวพุทธทาสยาท
ครั้งที่ ๒๑ (๑๑-๑๕ เม.ย. ๕๕)
ที่ชุมชนปฐมอโศก

น.๗

**หญิงงาม
รอยยิ้ม**

นางรัต ชาติไทย
อายุ ๗๖ ปี

น.๕

ข่าวโศก

รายปักษ์

การต่อสู้ในทางธรรม

เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น เราจะเห็นได้ว่า ลาก ยศ สักการะ และเสียงสรรเสริญเยินยอ เป็นสิ่งที่ ละได้ยากในโลก

ในทางโลกนั้น จะต่อสู้เพื่อให้ได้ มาซึ่ง ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข บางคนถึงกับเอาชีวิตเข้าแลก

แต่คนในทางธรรม จะต่อสู้เพื่อ การลดละกิเลสหรือความหลงคิดใน ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ซึ่ง เป็นการต่อสู้กับกิเลสภายในจิตของ ตัวเอง ไม่ว่าจะทำอะไรอยู่ที่ตาม แม้กระทั่งไปนั่งที่ห้องสนามหลวง หรือที่หน้าทำเนียบรัฐบาล ก็พร้อม เอาชีวิตเข้าแลกแบบอหิงสา อโหสิ คือไม่ทำร้ายใครนอกจากกิเลสในจิต ตัวเองเท่านั้น

ท่านกำลังเป็นนักต่อสู้ของ กองทัพธรรมหรือกองทัพโลกีย์ โปรดพิจารณาตนให้มาก เพราะเรื่อง นี้มีความสำคัญยิ่ง.

ท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมบริโภค

ทแบบตัวใครตัวมัน ที่ใช้เงินจับจ่ายความ สะดวกสบายได้ทุกอย่าง กลับมีชุมชนเล็กๆ ในกรุงเทพฯ ที่ยังคงดำเนินชีวิตตามกรอบ หลักศาสนา และการพึ่งพาตนเองอย่างเคร่งครัด นั่นก็คือ “ชุมชนแผ่นดินทองคอยรุตต์กัว” หรือหมู่บ้านลำไพร หมู่ ๕ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพฯ มีสมาชิก ๑๓๓ คน ครัวเรือน ประชากร ๖๖๘ คน ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม

ชุมชนแผ่นดินทองคอยรุตต์กัวมีประวัติ ยาวนานกว่า ๑๓๐ ปี อพยพมาจาก จ.ปัตตานี มาตั้งถิ่นฐานริมคลองโพธิ์ บรรพบุรุษ มีอาชีพเกษตรกรรม อาศัยแรงคนและควาย แต่แล้วเมื่อ ๕๐ ปีก่อน เทคโนโลยีการเกษตร เช่น รถแทรกเตอร์ รถไถ เริ่มเข้ามาทดแทน แรงงานควาย เพิ่มผลผลิตด้วยการปลูกข้าว นาปรัง ใช้น้ำมัน ยาฆ่าแมลง และเครื่อง ทุนแรง ส่งผลให้แรงงานไหลออกจากอาชีพ เกษตรกรรมหันเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมที่มี รายได้แน่นอนแทน

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชน แผ่นดินทองคอยรุตต์กัวทำให้ “สมชาย สมาน ตระกูล” ครูภูมิปัญญาไทยและอดีตประธาน ชุมชนแผ่นดินทองคอยรุตต์กัว เริ่มหวั่นวิตก

ตามรอยพ่อหลวง

เศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า Sufficiency Economy คำนี้ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะเป็นทฤษฎีใหม่ ไม่มีในตำรา เพราะหมายความว่า เรามีความคิดใหม่ และโดยท่านผู้เชียวชาญสนใจ ก็หมายความว่า เราสามารถที่จะไปปรับปรุงหรือไปใช้หลักการ เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศและของโลกพัฒนาดีขึ้น”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒

ผู้ใหญ่สมชาย สมานตระกูล

ว่ากระแสความเปลี่ยนแปลงจะเข้ามา ทำลายวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน จึงก่อตั้งศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ ประจำหมู่บ้านขึ้น เพื่อการพึ่งพาตนเอง เน้นเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดย ถอดรหัสปรัชญาออกเป็น ๕ ส่วนคือ ๒ หลัก กับ ๓ ห่วง

๒ หลัก คือ หลักความรู้หรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับหลักคุณธรรม ไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่น

ส่วน ๓ ห่วง คือ ต้องมีการประมาณ ตนเอง การมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกัน ภูมิคุ้มกันของชุมชนแผ่นดินทองคอยรุตต์กัว คือการสร้างเครือข่ายดูแลรักษาทุกซอกทุกอง ตั้งเป็นกลุ่มย่อย ๑๔ กลุ่ม เพื่อร่วมกัน ตัดสินใจในเรื่องต่างๆภายในชุมชน

“ชัยณรงค์ มานยาชี” อายุ ๔๔ ปี ชาวนาปัญญาชนหลังจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเขาทำงานเป็นลูกจ้างในองค์กรรัฐ

๖ ปี ก่อนจะผันตัวมาทำนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง “ชัยณรงค์” พา “คม ชัด ลึก” ไปดู ไร่นาเกษตรอินทรีย์ของเขาที่ห่างออกไปราว ๑ กิโลเมตร ปากก็เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวการทำงาน ชาวในอดีต เดิมทีขายหนุ่ยผู้นี้เคยใช้ปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลงมาหลายปี กระทั่งรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ มีผลกระทบต่อร่างกายและสิ่งแวดล้อม แลมีต้นทุนสูง เมื่อได้รับการปลูกฝังเรื่อง เกษตรอินทรีย์ จึงไม่รีรอที่จะเปลี่ยนแปลง ความเชื่อดั้งเดิม

นาทดลองปลูกข้าวอินทรีย์แบบนาดำ

“แต่ก่อนใช้ยาฆ่าแมลง กบ เขียด ปลา ตายหมด เดินผ่านนาข้าวไม่ได้ยินเสียงร้อง แต่ตอนนี้ลองมาเดินตอนเย็นๆ จะได้ยิน เสียงกบ เขียด ร้องเต็มไปหมด”

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเศษเสี้ยวความพอเพียง ของ “ชาวชุมชนแผ่นดินทองคอยรุตต์กัว” แต่ยังมี ความพอเพียงที่ฝังรากลึกในหัวใจ ภายใต้กรอบของหลักคำสอนทางศาสนา และกระแสพระราชดำรัสที่พวกเขาเชื่อว่า จะ นำทางชีวิตให้ค้นพบความสุขที่แท้จริง.

(จาก นสพ. กม ชัด ลึก ฉบับวันที่ ๒๘ มี.ค.๕๕)

คุณชาย

กระซวกวัง...

วิตามินอีกระซวกวังได้จริงหรือ? มีคนพูดกันว่า วิตามินอีมีสรรพคุณสำคัญในด้านการชะลอความแก่ วิตามินอีจัดอยู่ในกลุ่มสารต้านอนุมูลอิสระ ซึ่งประกอบด้วยวิตามิน เอ ซี อี เบต้าแคโรทีน ซีแซนทีน และสังกะสี

กระบวนการเผาผลาญของร่างกาย การได้รับสารกระตุ้นที่ทำให้เกิดเมริ่ง การโดนแสงแดดจัดและการสูบบุหรี่ จะทำให้เกิดอนุมูลอิสระที่ทำให้เซลล์ของร่างกายบาดเจ็บ และทำให้เกิดกระบวนการแก่ตัวได้

สารต้านอนุมูลอิสระซึ่งรวมถึงวิตามินอี จึงทำให้การบาดเจ็บของเซลล์ การแก่ตัวเกิดน้อยลง และลดการเกิดเมริ่งได้ วิตามินอียังช่วยลดไขมันคอเลสเตอรอลในเลือด ทำให้ลดการเกิดโรคหัวใจ และลดการเกิดเส้นเลือดอุดตันในสมองและป้องกันตาเป็นต้อกระจก ลดอาการข้ออักเสบ ปวดข้อ ข้อบวม ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง ช่างให้เชื้ออสุจินิชัยแรง จึงช่วยในการเจริญพันธุ์ และช่วยให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายดีขึ้น

ผู้ที่ขาดวิตามินอี จะซึมไม่มีสมาธิ เต้นโยเซ และซีด

สำหรับผิวพรรณนั้น วิตามินอีช่วยให้ผิวไม่แห้งแตก และช่วยให้ผิวไม่แห้ง และยังช่วยให้ผลมาจเร็ว ทั้งนี้ เพราะ อนุมูลอิสระจะทำลายคอลลาเจน และอีลาสติน ซึ่งเป็นตัวการทำให้ผิวแห้งแตก

วิตามินอีจะมีอยู่ในอาหารจำพวกผลไม้ ผักใบเขียว ถั่ว ถั่วอัลมอนต์ ถั่วลิสง เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ เมล็ดทานตะวัน เทาลัด ลูกกอล์ฟ น้ำมันพืช น้ำมันงา น้ำมันดอกทานตะวัน ข้าวไม่ขัดสี ข้าวซ้อมมือ ขนมปังสีน้ำตาล และมาจองเนส

สำหรับคนที่สงสัยการรับประทานวิตามินอีในรูปแบบของอาหารเสริม ก็รับประทานจากธรรมชาติ อย่างใดก็ได้ ประโยชน์มากกว่ากัน ขอเรียงว่าโดยทั่วไปการรับประทานอาหารจากธรรมชาติ จะได้ประโยชน์มากกว่า และเพื่อทำให้สุขภาพแข็งแรง จึงจำเป็นที่ต้องรับประทานให้ครบ ๕ หมู่ จึงถ้าออกกำลังกทางควบคุมกันไปดั่งก็สมบูรณ์ทั้งกายและใจเองที่แท้จริง

อย่างนี้แล้วดวงนางลงลงกันเองที่ แล้วนะ.

(จาก นสพ.อาทิตย์ ฉบับวันที่ ๔ มี.ย.๕๕)

* ท่านเสียงดีลพุดคุยกับแม่ชู

บ้าน หรือได้จากชาวบ้านนำมาให้

แม่ชูต้มแจกโดยไม่หวังอะไรตอบแทน ทำมาเป็นเวลานานหลายปี จนเป็นที่รักและนับถือของชาวบ้าน

สิ่งที่แม่ชูได้ก็คือ ความสุขใจที่ได้ให้ แม่ชูเป็นคนอารมณ์ดี แข็งแรงไม่เจ็บไข้ได้ป่วย อายุร่วมๆ ๘๐ แล้ว ชอบเล่นกับลูกหลานและปลูกผักสวนครัวไว้รอบบ้าน

ผลจากความดีมีน้ำใจของแม่ชู ทำให้ลูกๆทุกคนเป็นคนดี ไม่ติดอบายมุข เป็นครอบครัวอบอุ่น ครอบครัวหนึ่ง และเป็นตัวอย่างของชุมชนอีกด้วย.

* แม่ชู กำลังสาธิต การต้มน้ำสมุนไพรให้ กับทีมงาน ได้ชม

สมณะเสียงดีล ชาตวโร เวะเยียมเยียนกลุ่มปราชญ์ชาวบ้านภาคอีสานของคำเตื่อง ภาชี วันไปร่วมงานปีใหม่ที่บ้านราชาเมืองเรือ ได้พบกลุ่มชาวบ้านที่อยู่กันอย่างพอเพียง ชยันและเสียสละ อย่างครอบครัวของแม่ชูแห่งบ้านแคนดง จ.บุรีรัมย์ ในฐานะครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีน้ำใจเสียสละ ชอบช่วยคน กิจวัตรประจำอย่างหนึ่งของแม่ชูคือ ชอบต้มน้ำสมุนไพรแจกชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน สมุนไพรของแม่ชูมีตัวยากเกือบสิบชนิด ต้มแล้วแข็งแรง ห่างไกลโรค ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ก็อาการดีขึ้น สมุนไพรที่นำมาต้มก็ไปขอมาจากวัดป่าไถ่

* เศรษฐกิจพอเพียง

ลูกหลานห่างไกลยาเสพติด

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มพูนแวตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

สาขาสันตืออโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘

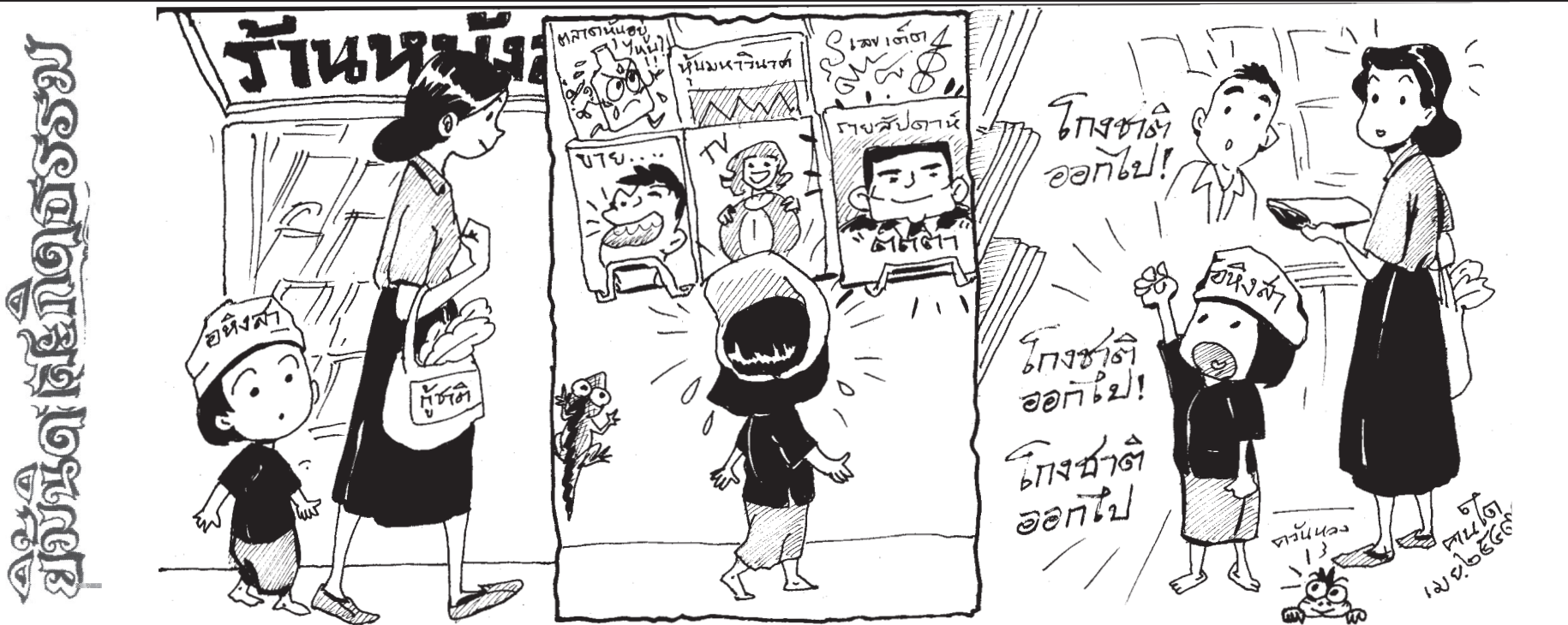
สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มหิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐
โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

“โตขึ้น ผมจะเป็นอย่าง
อาแซมครับ”

“ไม่ยากเลย
ประดองดิลให้ดี ก็
เป็นอโศกตระกูล
แล้ว”

ธรรมะเพื่อท่าน

เหนือโลก

ใน สังคมที่ วุ่นวาย แย่งชิง ลากยศ สรรเสริญ โลกีย์สุข ทุก

วันนี้ เพราะขาดคนที่เหนือโลกจึง ทำให้สังคมขาดความสงบสันติสุข อย่างแท้จริง สำหรับธรรมะเพื่อท่าน ฉบับนี้ นำมาจากหนังสือ **นักรบเท้าเปล่า** รายละเอียดดังต่อไปนี้

“ความน่านับศรัทธายิ่งยิ่ง ยังคงมีอยู่

ในสังคมมนุษย์ที่โลกเต็มไปด้วยโลกิยธรรม เต็มไปด้วยสังขารโลกที่ได้ปรับปรุงยั่วย้อม มอมเมา เพื่อให้เกิดระคะ โทสะ โมหะ อันมหามหันต์

แต่บุคคล ผู้ใฝ่การละ ลดระคะ โทสะ โมหะ หาทางที่จะคืนรนออก มีฉันทะในการที่จะละล้างกิเลสและคืนรนออกจาก โลกิยธรรม จากสังขารโลก

มีฉันทะ มีการเอาใจใส่ ตั้งใจ จดจ่อ ที่จะหาแดนเกิดอันสำคัญ เพื่อจะเกิดเป็น อาริยะ

มาเรียนรู้ความรู้สึก มาเรียนรู้ความ กระทบสัมผัส มาปรับปรุงความรู้สึก วิญญาณตน

ให้ประชุมลงสู่จุดหมายปลายทาง จน เกิดความเป็นไปได้ เจริญขึ้น มีจิตอัน เจริญขึ้น ตั้งขึ้น จนกระทั่งสามารถนำมา เป็นหัวหน้าของชีวิต อยู่กับโลกเขา แต่ก็ มีสภาพที่อยู่เหนือโลกเขาได้

สามารถที่จะนำพาชีวิตเบาบาง พอ เป็นพอไป จนกระทั่งจะก้าวหน้าขึ้นมาสู่ ทิศทางอันเจริญ

มีสติเป็นใหญ่ มีปัญญาเป็นความ เหนือโลกอยู่อย่างยิ่ง

มีวิมุติเป็นแก่นสาร มีความสามารถ ที่จะเป็นอมตบุคคล ได้หยั่งลงไปเรื่อยๆ

นิพพานนี้ยังไม่สิ้นหวังหนอ ยังมีบุคคล ที่เดินทางไปสู่นิพพานได้อยู่ แม้จะยังไม่

ครบบริบูรณ์ แต่ก็ มีสภาวะของนิพพาน อันได้ พากเพียรสั่งสม ยังเกิดอยู่หนอ ขอให้ทุกคน จงถึงที่สุดแห่งที่สุด ของนิพพานนั้นถ้วนทั่วเถิดเทอญ”

คนงานนั้นทากยบทยอดอยู่ในวงวนของโลกีย์ ก็มีแต่จะทยอยจมอยู่กับกองทุกข์ชั่วนาน ทากไม่บำเพ็ญเพียรไปสู่คนเหนือโลกโลกีย์ชีวิตก็จะมีแต่อุปสรรค ทุกข์โศกตรมไม่วันนรมย์อยู่รำไป.

เด็กวัด

พุทธบาท รอยบั้งไฟ

ชุมชนบุญนิยม

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๑ มาอยู่ พุทธสถานปฐมอโศก คุณยายบอกว่าปลื้มใจเมื่อมาอยู่วัดได้เดินทางไป ทุกชุมชนบุญนิยม ปฏิบัติธรรมที่บ้านไม่ได้ไปไหนถ้าลูกไม่พาไป แต่ มาอยู่กับหมูกุ่มได้ไปทั่วประเทศ เหมือนได้ขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น มาอยู่ วัดช่วงแรกมาปลูกสมุนไพรงส่งให้ หมอ แล้วได้ปลูกผักให้คนกิน ต่อ มาปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้สมัครเป็นนิสิต สัมมาสิกขาถวัลย์วัชชีวิต วิชชาเขต

ปฐมอโศก คุณยายรู้สึกว่าได้รู้อะไร ขึ้นมากมาย นอกจากได้ทำงานแล้ว ก็ได้เรียนธรรมะ ได้เรียนรู้ศีล ขยันเขียน คุณยายชอบเขียนบันทึกทุกวัน ถึงแม้ว่าจะเขียนไม่ค่อยถูกเมื่อเขียนเสร็จ แล้วนำไปให้คนอื่นอ่านถ้าผิดจะนำมา แก้แล้วจึงเขียนใส่สมุด และได้ตรวจ ศีลของตนเองทุกวัน การมาอยู่ในชุมชนบุญนิยมทำให้คุณยายได้เสียสละ ในชุมชนมีคนดีช่วยเหลือกัน แม้จะเป็นผู้อายุยาวแต่คุณยายพยายามพึ่ง ตนเอง โดยตัดผมเอง ปักชุนเสื้อผ้าเอง

BUSSKAP

เกิดมาคุณยายไม่ติดอบายมุข ไม่ จี้เกียดเป็นคนที่พึ่งตนเองตลอด และ เป็นคนไม่ช่างพูดไม่ขี้นบ่น คุณยาย บอกว่าเมื่อบ่นแล้วก็ไม่เห็นมีอะไรดี ขึ้นมาพาลจะทะเลาะกัน เรื่องเล็กๆ ไม่ควรทำให้เป็นเรื่องใหญ่ สำหรับ เรื่อง การ ปฏิบัติ ตน คุณ ยาย สมาทานศีล ๘ โดยเฉพาะในช่วงเข้า พรรษาปีที่ผ่านมากุณยายทำตบะกิน มือเดียวผ่านตลอด เมื่อคุณยายอายุ

มากขึ้นกินสองมือแต่คุณยายจะทำตบะ กำหนดจำนวนกับข้าวไม่เกิน ๓ อย่าง และกำหนดจำนวนภาชนะ ใช้น้ำ ๑ ใบและแก้ว ๑ ใบ เรื่องทรัพย์สินสมบัติ ปล่อยให้ลูกจัดการหมด ปัจจุบันทำงาน ด้านสวนผักเมื่อเชิคว่าตนเองชักจะ ติดสวน จะปรับตัดรอบงานไม่ดิ่งกับงาน จัดสรรการดำเนินชีวิตให้สมดุล

ทุกวันนี้

คุณยายย้ำว่ามาอยู่วัดดีกว่าอยู่บ้าน เพราะว่า อยู่กับหมูกุ่มมันไม่อดไม่ ออยากและไม่ต้องใช้เงิน มีกินมีใช้ เพราะช่วยกันทำ มีเวลาไปช่วยงาน คนอื่น นอกจากปลูกผักแล้วคุณยายก็ ไปช่วยร้านค้าของชุมชนบ้าง เวลา ชีวิตส่วนใหญ่คุณยายปักหลักทำ กสิกรรม คุณยายบอกว่างานนี้ทำให้ สุขภาพแข็งแรง ทำแล้วเพลินสุขกาย สุขใจ

พาก

ได้อยู่วัดมีแต่เสียสละ ธิบทำความดี ถ้าอายุมากก็จะทำไม่ได้ จะมัวจี้เกียด ไม่ได้เพราะมาเจอตอนแก่ อยากให้ เด็กรุ่นหลังขยัน ทำงานแล้วรักษา สุขภาพ ทำงานก็อย่าไปโมโห การมี ครอบครัวเป็นเรื่องเสี่ยงภัยโดยเฉพาะ ถ้ามีลูกเพราะเด็กยุคนี้ไม่เหมือนยุค ก่อนๆ มีแฟนเหมือนมีเวร เรื่องลูก หลานคุณยายบอกว่าถ้าเรามัวแต่ไป ติดหลานก็จะไม่ได้อะไร เราแก่แล้ว ช่วยเหลือลูกไม่ได้ เราใกล้ตายแล้ว ควรจะมาฝึกฝนจิตเราเพื่อเป็นทรัพย์ที่ ดีให้ติดตัวไปในชาติหน้า

ชื่อ นางรด ชาติไทย
อายุ ๗๖ ปี
ชื่อใหม่ รดดิน
เกิด ตุลาคม ๒๔๗๓
ภูมิลำเนา อ.บวระจัน จ.สิงห์บุรี
การศึกษา ป. ๔
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๒ คน
น้ำหนัก ๔๔ กิโลกรัม
ส่วนสูง ๑๕๐ เซนติเมตร

เมื่อสมัยยังเด็กคุณยายได้ฉายาจาก แม่ว่าอีก้อนดินบ้าง อีเฉยบ้างเพราะ เป็นคนที่ไม่เถียงกับใคร **คุณยายมีความคิดว่าทะเลาะกันไม่เห็นได้อะไร ขึ้นมา นอกจากจะทำให้เรื่องเล็ก กลายเป็นเรื่องใหญ่** คุณยายขยันทำงาน มีมานะบากบั่น เอาชนะตนเอง เป็น แบบอย่างที่ดีของนักปฏิบัติธรรมคนหนึ่ง

ประวัติ

เกิดในครอบครัวชาวนา อ. บวระจัน จ.สิงห์บุรี มีพี่น้องจำนวน ๖ คน เป็นลูกคนที่ ๒ และเป็นลูกสาวคนเดียว ปัจจุบันเหลือคนที่มีชีวิตคือ คุณยายและน้องชาย ในสมัยเด็กๆ อายุ ๖ ขวบได้เลี้ยงน้อง ขาดโรงเรียนบ่อย เพราะต้องเอาภาระเลี้ยงน้อง นอกจากนี้ยังดักน้ำ ดำข้าว พอโตขึ้น หน่อยได้ไถนา คุณยายบอกชอบทำ งานหนัก แต่งงานเมื่ออายุ ๓๐ ปี ผู้ใหญ่จัดการให้ พ่อบ้านเป็นชาวนาใน

หมู่บ้านเดียวกัน คำสินสอดหนึ่งหมื่น บาท เมื่อแต่งงานแล้วยังคงทำงานเป็น กระดุกสันหลังของชาติ มีลูกชาย ๒ คน ปัจจุบันพ่อบ้านเสียชีวิตแล้ว

เจอโศก

คุณยายเจอโศกเพราะลูกนำพามา ลูกชายคนโตยังเป็นโสดทำงานเป็น ทหารที่ลพบุรีกินมังสวิวัติ ชอบไปถือ ศีลตามวัดต่างๆ ตั้งแต่ยังไม่เจอโศก คุณยายไปอยู่กับลูก ในสมัยที่สมณะ ชาวอโศกขึ้นศาล คุณยายได้ไปที่ศาล ไป กับญาติธรรมไป ๒ ครั้ง หลังจากนั้นได้ ไปร่วมงานปลูกเสกๆ ที่พุทธสถาน ศีรษะอโศกคุณยายได้ฝึกกินข้าวมือเดียว และฝึกถอดรองเท้า หลังจากนั้นได้ ทานอาหารมังสวิวัติ ถึงแม้พ่อบ้านจะ ไม่เห็นด้วยแต่คุณยายก็ยืนหยัดที่จะ ปฏิบัติ ช่วงนั้นคุณยายอายุ ๖๐ กว่าๆ ได้ไปร่วมงานพุทธาภิเษกๆ งานปีใหม่ ตลาดอาริยะ คุณยายนำธรรมะไปฝึกที่ บ้านและไปร่วมงานสำคัญของชาว อโศกเรื่อยมา

พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ กับงาน “เพลงไทยยุคทอง ๑๒ ครูเพลง” เป็นงานคอนเสิร์ตเชิดชูครูเพลง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ

เมื่อ วันจันทร์ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. ได้มีคณะของครูนคร ฤทธอนมทรัพย์ ซึ่งเป็นครูสอนร้องเพลงและนักแต่งเพลงมีชื่อ ได้ขอเข้าสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ที่บริเวณใต้พระวิหารพื้นที่ ๗ สันตือโสภณ เพื่อนำไปร่วมงาน “เพลงไทยยุคทอง ๑๒ ครูเพลง” ซึ่งจะจัดแสดงในวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ กรุงเทพฯ ซึ่งหลังจากจบรายการแล้ว ทีมข่าวอโศกได้ขอเรียนสัมภาษณ์ ซึ่งครูนคร ฤทธอนมทรัพย์ ครูเพลงชื่อดังได้กรุณาให้สัมภาษณ์ในนามสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย ดังนี้

ข่าวอโศก : อะไรคือเป้าหมายที่มาสัมภาษณ์พ่อท่านในวันนี้

ครูนคร: มาในนามของสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย เพื่อจัดงานคอนเสิร์ตเชิดชูครูเพลง เราก็ทำเป็นประจำ ปีละครั้ง ทำทุกปี บางครั้งก็ ๒ ปีครั้ง การจัดงานครั้งหนึ่งก็มีหลายครูเพลง ก็จะเลือกเฉพาะครูเพลงที่อาวุโสมากๆ คืออายุเกิน ๗๐ ปีไปแล้ว แต่ว่าสร้างผลงานเอาไว้กับแผ่นดินให้เป็นที่รู้จัก เพื่อนำมาเชิดชูให้แฟนเพลงหรือผู้ที่เคยร้องเพลงเหล่านี้เขาได้เห็นหน้าครูเพลงในยามที่ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ฆ่าตายไปแล้วถึงมายกย่องอย่างน้อยถ้าเป็นไปได้อีกครูเพลงสามารถไปปรากฏตัวบนเวที พิธีกรเขาก็จะถามความบันดาลใจในการเขียนเพลงนี้ ก็เป็นเรื่องดีมากๆ เพราะว่าคอนเสิร์ตที่เป็นอย่างนั้น นอกจากมีความจำเป็นที่ไปไม่ได้ เราก็จะมานับถือเขาไว้ เราก็จะขึ้นจอการสัมภาษณ์ประกอบเฉพาะเพลงที่บรรเลงแต่ละเพลงๆ

ข่าวอโศก : ช่วงที่ครูสัมภาษณ์รู้สึกอย่างไร

ครูนคร: ก็ดี ก็ได้ความรู้จากท่าน

เพราะว่าการคุยกับท่านนี้ ท่านก็สอดแทรกเจตนา วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เพลง ท่านก็จะสร้างและใส่ปรัชญาเข้าไปในเพลงทุกเพลง และแต่ละเพลงก็จะมีคำสอนเล็กๆอยู่ในนั้น

เคยรู้จักกับท่านมาก่อน ในช่วงปี ๒๕๐๐ ตอนนั้นท่านยังเป็นนักแต่งเพลงสมัครเล่นอยู่ และรู้จักมากขึ้นจากบทเพลงของท่าน บทเพลงที่มีชื่อเสียงเช่น เพลงผู้แพ้ เป็นต้น ก็พบกันคุยกันในฐานะคนเขียนเพลงด้วยกัน ปัจจุบันท่านมาอยู่ในอีกสถานะหนึ่ง ตอนนั้นก็มาคุยกับครูเพลงเก่าคนหนึ่ง ก็ขอความคิดเห็นในปัจจุบันในฐานะที่ท่านมาอยู่อีกสถานะหนึ่งแล้วเอาไปประกอบด้วย

ส่วนที่สันตือโสภณนั้นก็ร่มรื่น ร่มเย็นบรรยากาศดีมาก

ข่าวอโศก : เหตุใดจึงเลือกพ่อท่านเป็นหนึ่งในครูเพลง

ครูนคร: เพราะท่านนักแต่งเพลงในปัจจุบันอาวุโสจัดไปหมดแล้ว พอหลังจากจัดไปได้ไม่นานบางคนก็ล่วงลับไปอย่างรุ่นนี้ อายุ ๘๐ ขึ้นก็มีอยู่หลายคน

ข่าวอโศก : ท่านคิดอย่างไร จึงเลือกพ่อท่าน ซึ่งอยู่ในฐานะนักบวช

ครูนคร: เวลาเราพูดถึงเรื่องเพลงซึ่งเป็นเพลงที่รู้จัก ถือว่าเป็นสมบัติของแผ่นดิน อย่างเพลงฟ้าต่ำแผ่นดินสูง, เพลงซิ่นรัก ทำให้อหิวอดิมพอสซิบิลดั่ง ทำให้เศรษฐา ศิระฉายา มีชื่อเสียง เพลงเหล่านี้ได้ถูกบันทึกเอาไว้ในประวัติศาสตร์แล้ว ตอนนี้น่าท่านยังมีชีวิตอยู่พร้อมที่จะให้ข้อมูลความเป็นมา ตอนนี้อาจจะไม่แยกว่าปัจจุบันท่านเป็นผู้ถือศีล แต่จะพูดในเรื่องของการเป็นครูเพลง

ข่าวอโศก : อาจารย์มีความรู้สึกอย่างไร

บ้างเกี่ยวกับเพลง

ครูนคร: ถ้าสังคมของโลกนี้ไม่มีเพลงก็ดูจะเงียบเหงาไป เพลงนั้นสำคัญ เพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดยสังเกตจากการใช้เพลงในกิจกรรมต่างๆ แม้กระทั่งทหารยังต้องมีเพลงมาร์ช เพลงปลุกใจ เพลงกระตุ้น แม้ว่าเราดูทีวี ดูละคร ถ้ามีเสียงเพลงเป็นแบ็คกราวด์มันก็ช่วยเสริม

ข่าวอโศก : ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับเพลงรุ่นเก่า-รุ่นใหม่

ครูนคร: มันก็เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย มันต้องเปลี่ยนเพราะสังคมมันเปลี่ยนแต่ถึงอย่างไรก็ตามเพลงก็ทำหน้าที่ของมันอยู่ มันพื้นฟูของมันเองอยู่แล้ว ของเก่ามันก็ยังคงเป็นลายครามเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นความสวยงาม เป็นสำนวนสละสลวย เป็นกวี เป็นคำคล้องจอง คำสัมผัส

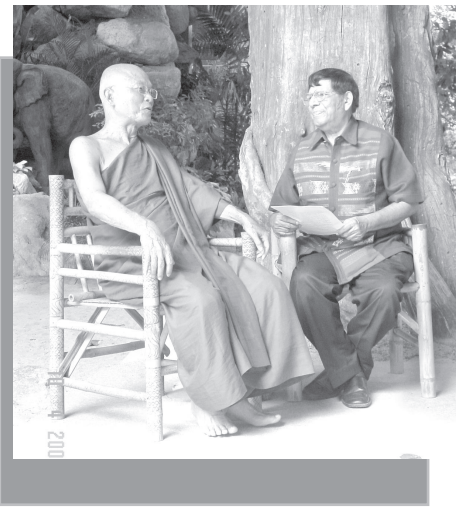
คนรุ่นใหม่ก็จะว่ากันเร็วๆ มันก็คือแบบฉบับของเพลงรุ่นใหม่ อะไรก็เร็วทุกอย่างเป็นระบบไฮเทค คอมพิวเตอร์ ถ้าเราจะไปดูสิ่งปลูกสร้างต่างๆ สมัยปัจจุบันก็จะออกแบบเป็นกล่องไม้ขีด เป็นสี่เหลี่ยม แต่คนรุ่นเก่าจะสร้างที่อยู่อาศัยแบบวิจิตรบรรจง มีลายฉลุวงกบช่องลม เป็นต้น

เพลงของพ่อท่านดังมากตั้งแต่รุ่นก่อนปี ๒๕๐๐ มันก็เหมือนเพลงยุคนี้แหละ มันตั้งแต่ยุคสมัย ซึ่งเป็นที่ยอดนิยม เป็นขวัญใจของคนยุคนั้นๆ แต่เพลงรุ่นเก่าถ้าหากไม่อนุรักษ์นำเอามาทำใหม่ หรือว่าสร้างสรรค์สืบสานเอาไว้ก็จะถูกลืม เราก็ต้องช่วยกันทำเพื่อให้เพลงรุ่นเก่ายังคงอยู่แต่ต้องให้คนรุ่นใหม่มารับถึงแม้จะเป็นส่วนน้อยกลุ่มหนึ่งก็ตาม ถ้าหากบทเพลงนั้นไม่มีใครสืบสานต่อ สักวันหนึ่งมันก็จะสูญหายไปกับกาลเวลา

เพลงดังในยุคก่อนปี ๒๕๐๐ จะเป็นประเภท เพลงธรรมะ เพลงคติธรรม เพลงสอนใจ เพลงดังในสมัยนั้นไม่จำเป็นต้องมีรักๆใคร่ๆ

ข่าวอโศก : ทำไมถึงตั้งชื่องานว่า “เพลงไทยยุคทอง ๑๒ ครูเพลง”

ครูนคร: เป็นยุคที่ดังของแต่ละครูเพลง ยุคทองในที่นี้หมายความว่า ในช่วงชีวิตของแต่ละคนทุกคน ไม่ว่าจะป็นครูเพลง เป็นนักร้องหรืออาชีพอื่นใดก็ตาม ทุกคนยังต้องมียุคทอง ๑ ครั้งในชีวิต ใน

สมัยที่พ่อท่านเขียนเพลงออกมาแล้วดังเปรี้ยงๆ นั่นคือ ยุคทองของท่าน

ข่าวอโศก : ที่ผ่านมามีท่านแต่งเพลงอะไรบ้างคะ กรุณายกตัวอย่างซัก ๒-๓ เพลง

ครูนคร: รักกันไว้เถิด, ภูมิแผ่นดิน นวมินทรมหาราช, หนึ่งในโลก เป็นต้น ส่วนมากเป็นเพลงสร้างสรรค์ เพลงปลุกใจ เพลงเฉลิมพระเกียรติเทิดพระเกียรติส่วนใหญ่เป็นคติธรรม

ข่าวอโศก : ตอนนี้อยู่อายุเท่าไร

ครูนคร: ๗๔ ปีแล้ว

ข่าวอโศก : ท่านมาสันตือโสภณได้ข้อคิดอะไรบ้าง

ครูนคร: ก็ได้ ที่จริงได้ข้อคิดจากสันตือโสภณมานานแล้ว ก็เคยเชิญพ่อท่านไปสัมภาษณ์มาหนึ่งแล้วที่ศูนย์สังคีตศิลป์เมื่อ ๓๐ ปีก่อน ตั้งแต่ท่านยังไม่ได้อยู่ในสมณเพศแบบนี้ ได้สัมภาษณ์ท่านและก็เอาเพลงท่านมาบรรเลง

ข่าวอโศก : ชอบเพลงไหนของพ่อท่านมากที่สุด

ครูนคร: ชอบทุกเพลง ประทับใจในความเสียสละของท่าน ท่านจะทำเพลงไปในเชิงเสนาะสนานก็ได้ แต่ท่านก็มาเล็กที่จะเหนียวรังสังคม การปฏิบัติธรรมของท่านท่านไม่ทำร้ายใคร

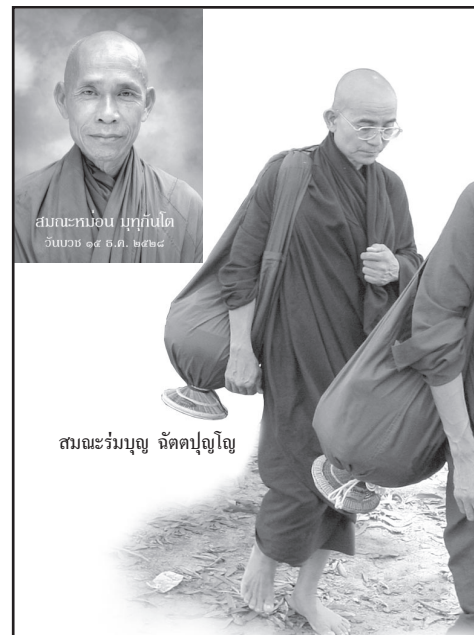
ข่าวอโศก : ครูมีอะไรจะฝากพวกเราบ้างไหม

ครูนคร: ก็มาช่วยท่านนะ ก็เท่ากับมาช่วยให้ความมุ่งหมายของท่านได้เกิดผล ซึ่งเป็นประโยชน์ เพราะถ้าหากท่านโดดเดี่ยวทำอยู่ ความตั้งใจของท่านที่จะให้กับโลกกับสังคมจะช้า พวกเราก็เท่ากับเป็นแขนขาที่ก้านของท่าน.

สมณะภูธรอดชน !

เมื่อเวลาประมาณตี ๔ ของวันศุกร์ที่ ๒๑ เม.ย.๒๕๔๘ สมณะร่วมบุญ อดชนภูธรอดชน ขณะเดินจาริกติดตามสมณะหม่อม มุทกัณโธ ไปร่วมงานปลุกเสกฯ ที่พุทธสถานสิริระโสภณ จ.สุรินทร์

ส่วนสมณะหม่อม อากาศบาดเจ็บศพของสมณะร่วมบุญ จะนำไปฉาปนกิจที่เมรุสิริระโสภณ รายละเอียดจะนำเสนอในฉบับหน้า

สมณะหม่อม มุทกัณโธ วันบวช ๑๕ ธ.ค. ๒๕๒๘

สมณะร่วมบุญ อดชนภูธรอดชน

พิธีรดน้ำดำหัวของชาวโศก ณ ชุมชนต่างๆ

▼ สันตอโศก

▼ ปฐมอโศก

กตัญญู

นอบน้อม

อบอู่

▼ ลานนาอโศก

ชุมชนปฐมอโศก จัดงานอบรมคุณธรรมจริยธรรม ให้กับเยาวชน อายุระหว่าง ๑๐-๑๕ ปี ครั้งที่ ๒๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๑-๑๕ เม.ย. ๒๕๕๙ โดยการจัดค่ายยุวพุทธทายาท หลักรัฐ เยาวชนคนสร้างชาติ เป้าหมายของงาน มี ๓ ประการคือ

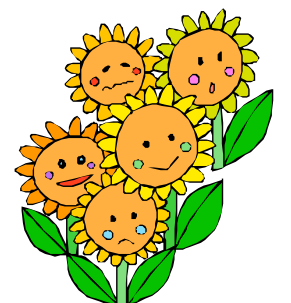
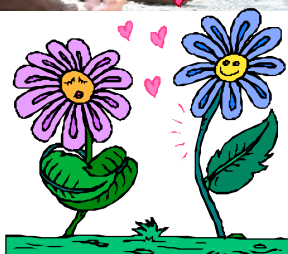
๑.เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้และปฏิบัติตามหลักศีล ๕

๒.เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

๓.ฝึกให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสัมมาคารวะ

บรรยากาศการอบรมปีนี้ก็เป็นไปอย่างเรียบง่าย แต่มีสาระ โดยการเน้นให้พบปะสนทนาธรรม และ ฟังธรรมจากสมณะและสิกขมาตุเป็นหลัก

มีเยาวชนมาลงทะเบียนรับการอบรม ๑๐๓ คน กำนัน และ อบต.มาร่วมงาน

สัมภาษณ์สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

โศก

จากเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่กองทัพธรรมได้เข้าร่วมชุมนุมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเป็นเวลา ๓๔ วัน ๓๔ คืน เพื่อขอร้องให้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้นบ้าง ขอเชิญติดตามได้จากสมณะเดินดิน ดิกขวีโรค่ะ

การชุมนุมของกองทัพธรรมที่ผ่านมา ประเด็นสำคัญที่เราถูกโจมตีนั้นคือเรื่องอะไรคะ?

จริงๆ แล้วในครั้งนี้นี้ ถ้าจะมองจากผู้รู้หรือในแวดวงสื่อมวลชนค่อนข้างที่จะมีผลในทางลบน้อยมาก จะมีกระแสนี้กระสายบ้างก็ระดับชาวบ้านที่ถูกเขาหลอกมาเท่านั้นเองที่จะมีจริงๆ ก็คือจากทางด้านกลุ่มศาสนาเก่า แต่เป็นฆราวาสกลุ่มอดีตมหาเปรียญที่เป็น ส.ส. พรรคไทยรักไทย ออกมาโจมตีว่าการเคลื่อนไหวทางการเมืองของเราในครั้งนี้เพื่อต้องการที่จะมาเผยแพร่ลัทธิ ซึ่งพ่อท่านก็ได้อธิบายให้ฟังว่า ความจริงจะว่าเรามาอาศัยเผยแพร่ลัทธิก็ได้ แต่มันต้องวิเคราะห์วิจัยก่อนว่า ลัทธิที่ว่ามันดีหรือไม่ดี ถ้ามันดีก็สมควรเผยแพร่ใหม่ และสิ่งที่เรามาทำกันคืออะไร แล้วการมานำเสนอรูปแบบของความสงบ ความเมตตา เกื้อกูล ความเป็นผู้ยึดถืออหิงสา-อโหสิ มาเป็นหยดน้ำเย็นในท่ามกลางความร้อนแรง เป้าหมายนั้นดีไหมจริงๆ เราไม่คิดจะเผยแพร่หรือหรอก ถ้าคิดจะเผยแพร่ไม่ต้องมานั่งทรมาณตากแดดตากฝนกันทั้งที่หน้าสนามหลวงหรือหน้าทำเนียบกันหรอก เพราะในชุมชนเราแต่ละแห่งมีคนมาดูงาน มาศึกษาอบรมกัน จนเกือบรับแขกกันไม่ไหวคิไม่ไหวจริงๆ แล้วจากการที่เราออกมาต่อต้าน มีเสียงชาวบ้านที่ไม่เข้าใจเรามีมากกว่าด้วยซ้ำไป เพราะชาวบ้านต่างจังหวัดเขาไม่ได้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง คงติดตามแต่ข่าวสารที่ทางรัฐบาลป้อนอย่างเดียว ซึ่งพ่อท่านก็บอกว่าจริงๆ นั้น เราไม่อยากจะเผยแพร่หรอก แต่มันเป็นไปเองมันได้เองโดยที่เราไม่ได้มานั่งอวดอ้างอวดโชว์อะไร แต่มันเขาเห็นเขาเข้าใจ มันเป็นตลตา มันเป็นความลงตัวความสมบูรณ์ที่มันเป็นไปอย่างนั้นของมันเอง

มีผู้แสดงความเห็นมาในรายการอินเตอร์เน็ตของท่านจันทร์บอกว่า จากการทำท่านจันทร์นำการสัมภาษณ์พ่อท่านมาให้ชมทางทีวีเขาประทับใจมาก เพราะเห็นพ่อท่านมีรอยยิ้มอยู่ตลอดเวลา ไม่มีวิตกกังวลในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พ่อท่านสงบ

เป็นสุปฏิปันโน อุชุปฏิปันโน ฯลฯ เป็นเนืองนิตย์ของโลกรจริงๆ ผู้ซึ่งนามปากกาว่า “สร” ยังวิเคราะห์ ยังอ้างอิงเจ้าคุณประยุตต์สอนว่า “ความศักดิ์สิทธิ์นั้นอยู่ที่ปัญญาอยู่ที่ความไร้ทุกข์ไร้กิเลส คนฉลาดเปลี่ยนปัญหาให้เป็นปัญญา...มีปัญญา

ปัญญาคือความเข้าใจทุกอย่างตามความเป็นจริงที่ชีวิตและสิ่งทั้งหลายทั้งปวงมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ ไม่มีอะไรหยุดนิ่ง ถ้าโลกหยุดหมุนก็คงสนุกนะ เราเปลี่ยนแปลงจากปัจจุบันเป็นอดีตอยู่ตลอดเวลาทุกวันนี่ แม้มันทำอะไรเลืบผมก็จะยาวออกมาเสมอๆ ห้ามได้ไหม

ปัญญาที่จะเข้าใจทุกอย่างย่อมมีเหตุจึงมีผลอย่างที่เราผู้รู้ทุกข์แต่ไม่ต้องเป็นทุกข์ และทุกข์เองก็จะอยู่ไม่นานยอมคลี่คลายไปเสมอไม่ควรไปกอดทุกข์ไว้

สภาพจิตใจที่ควรสร้างให้ดำรงอยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนความศักดิ์สิทธิ์แห่งตนควรเป็น

๑. ความปรารถนา ร่าเริงเบิกบานใจ
๒. ปีติความอิ่มใจ
๓. ปัสสัทธิความสงบเย็นผ่อนคลายกายใจ ใจ-กาย ไม่เครียด
๔. ความสุขความโปร่งโล่งใจ คล่องใจ สะดวกใจไม่มีอะไรมาบีบคั้นหรือติดขัดคับข้อง
๕. สมภาคือภาวะจิตที่อยู่กับสิ่งที่ต้องการได้ตามความต้องการไม่มีอะไรมารบกวนจิต

สภาวะความศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ก็เนื่องมาจากอานิสงส์ของการถือศีลที่

เป็นกุศลนั่นเอง ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านจะตรัสถึงอานิสงส์ของศีลที่เป็นกุศลนี้ว่า จะทำให้เกิด ความไม่เดือดเนื้อร้อนใจ, ความปรารถนา, ปีติ, ปัสสัทธิ, สุข, และสมาธิ สิ่งเหล่านี้คือความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิต

ท่านผู้ที่ได้ อ่านความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตที่ท่านประยุดต์อธิบายไว้ว่า ท่านได้เห็นพ่อท่านยิ้มแย้มแจ่มใสไม่กังวล เขาก็รู้สึกได้ว่าเห็นความศักดิ์สิทธิ์ในตัวของท่าน

ซึ่งในงานชุมนุมที่ผ่านมาทั้งพ่อท่านทั้งสมณะและทั้งญาติธรรมก็ได้ไปร่วมแสดงความศักดิ์สิทธิ์ทางกายกรรม วชิกรรม มโนกรรมที่เป็นความสงบเป็นปัสสัทธิที่ดี เป็นความสุขความโปร่งโล่งใจ สมาธิคือการที่จิตอยู่กับสิ่งที่ต้องการได้ คือได้ความสงบโดยไม่ยากไม่ลำบาก งานนี้ก็เป็นไป แสดงความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอันเกิดมาจากการถือศีลที่เป็นกุศล ใครมีปรารถนาทำอะไร มีปีติทำอะไร มีปัสสัทธิทำอะไร มีสุขทำอะไร มีสมาธิได้มากทำอะไร มีญาณรู้หรือมีปัญญารู้ความจริงตามความเป็นจริงได้มากทำอะไร สิ่งเหล่านี้ก็คือความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาที่แฟนรายการของท่านจันทร์นำเสนอมา

คนที่ได้ไปร่วมงานก็ลองทบทวนเอาเองดูก็แล้วกันว่า เราได้พบความศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาจากตัวเองได้มากน้อยแค่ไหน อย่างที่บอกแล้วว่างานนี้ถูกโจมตีว่าเหมือนกับมาพยายามเผยแพร่ลัทธิ พ่อท่านก็บอกว่ามันไม่ได้เป็นการอยากเผยแพร่หรอก แต่มันเป็นไปเอง ถ้ามันมีเองมันในตัวของมันเอง เป็นอัตโนมัติของมันเองมันก็ช่วยไม่ได้ ที่มันก็ยอมเป็นของมันไปเองโดยที่เราไม่ได้มานั่งอวดอ้างอะไร

ปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดขึ้นจนเกิดความแตกแยกไปทั่ว จนถึงขั้นมีการประท้วงขับไล่ผู้นำของประเทศในครั้งนี้ พ่อท่านมองปรากฏการณ์ในครั้งนี้เป็นอย่างไรคะ?

ท่านมองว่าเหตุการณ์แบบนี้ก็จะเป็น

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกันทั่วโลกนั้นแหละ ที่จะทำให้คนมองอะไรเป็นสองฝักสองฝ่าย เป็นเหตุการณ์ที่นานๆจะเกิดที่เหมือนกัน ซึ่งจะทำให้มีกลุ่มคนส่วนหนึ่งได้เกิดปัญญา ลึกซึ้งใหม่ๆขึ้นมา ในครั้งนี้มันก็จะทำให้คนที่เกิดปัญญาใหม่เห็นอันตรายของระบบทุนนิยม คนก็จะเริ่มตระหนกและตื่นตัวขึ้นมา พ่อท่านมองปรากฏการณ์ในครั้งนี้ว่า เหมือนกับเป็นแม่น้ำสายใหม่ที่จะแยกออกจากสายเก่าให้คนเห็น โดยมีพวกเราเป็นเสมือนกับฝูงฝูงเล็กๆ มาร่วมชุมนุมมาร่วมสนับสนุนกับเหตุการณ์ในครั้งนี้เขาด้วย เพื่อช่วยสาน และช่วยสร้างปรากฏการณ์ในครั้งนี้ให้มันสงบเรียบร้อยไปได้ด้วยดี โดยพ่อท่านมองว่าถ้าไม่มีเลือดตกยางออกกันได้เลย อันนี้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จแล้วละ ในเป้าหมายของกองทัพธรรม แม้ว่าเราจะแพ้ก็ตาม หรือชนะแต่ต้องเลือดตกยางออก พ่อท่านก็บอกว่าอันนี้ไม่สวยเท่าไรไม่ประสบความสำเร็จเท่าไร แต่ถ้าดีที่สุดก็คือว่าชนะด้วยและไม่มีการเลือดตกยางออกด้วย

เนื่องจากการต่อสู้ครั้งนี้เป็นการต่อสู้ที่เหมือนกับแม่น้ำสายใหม่ที่แยกออกจากแม่น้ำสายเก่า แม่น้ำสายเก่าจะยึดเอาความรุนแรงเป็นหลัก เป็นการต่อสู้ที่จะต้องมีการแตกหัก ต้องมีการเลือดตกยางออก เพื่อที่จะได้แผ่เจดีย์ แต่พ่อท่านมองว่าการต่อสู้แบบแม่น้ำสายใหม่เป็นนวัตกรรม มันไม่ใช่การต่อสู้แบบที่จะหักโค่นด้วยกำลัง แต่เป็นการสู้กันด้วยปัญญาเพื่อให้เกิดการชนะแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด การหักโค่นกำลังในเร็ววัน มันไม่สามารถแผ่เจดีย์แบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ เหมือนกับมี ๑๔ ตุลาฯ ไม่นานเท่าไรก็มี ๖ ตุลา ๑๕ ที่ต้องนองเลือดกันขึ้นมาใหม่

ถ้าจะให้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ต้องใช้ปัญญาด้วยการให้ความรู้ความจริงให้ความเข้าใจกับประชาชนให้ได้มากที่สุด ตามโศลกที่บอกไว้ก็คือยาวให้เป็น- เย็นเรื่อยไป - ไขความจริงออกมาให้มากๆ หมดยุค ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการที่จะล้างระบบทักษิณที่มี

มีความซับซ้อน ทับซ้อน และกลบซ้อนเอาไว้อย่างสลับซับซ้อนใน ๕ ปีที่ผ่านมา ดังนั้นจึงต้องอาศัยเวลาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจและให้ปัญญาแก่ประชาชน จนเกิดแม่น้ำสายใหม่ที่แยกทางออกมาจากแม่น้ำสายเก่าได้ นี่คือการปรากฏการณ์ของแม่น้ำสายใหม่ ซึ่งพ่อท่านมองว่าเป็นนวัตกรรมของการเมืองไทยที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างสันติ เป็นการต่อสู้กันโดยเชิงปัญญาไม่ใช้เชิงบู๊ ซึ่งในครั้งนี้ก็ต้องถือว่า เป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นในโลกที่มีการชุมนุมยึดเขี้ยวขวานและก็มี

พ่อท่านถวายพระธาตุ

ให้พระเวียงดนาม

เมือง โยจิมนิ่งซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ เวียดนามyen Van Qua Street P.Dong Hung Thuan , Q.๑๒ TP. Ho Chi Minh ,Vietnam ทางวัดให้การต้อนรับเป็นอย่างดี จัดเลี้ยงอาหารมังสวิรัตซึ่งวัดในประเทศเวียดนามฉันอาหารมังสวิรัตเป็นปกติ

วันพุธที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น. ณ ชั้นบนสุดของพระวิหารพันปี เจดีย์บรมสารีริกธาตุ พ่อท่านและสมณะร่วมพิธีถวายพระธาตุ ๑๐ องค์ให้พระทิชมินตัม Thich Minh Tam เจ้าอาวาสวัดชวลองทัน ไปประดิษฐานในประเทศเวียดนาม พิธีการทำอย่างเรียบง่าย เริ่มจากพ่อท่านพานำกราบพระบรมสารีริกธาตุ พระทิชมินตัมและพระ ๒ รูปกราบพ่อท่าน มีการกล่าวแนะนำตัวสนทนากันสักครู่ พ่อท่านก็นำพระธาตุมอบให้พระทิชมินตัม ซึ่งท่านรับมอบด้วยความอ่อนน้อมมากๆ

พ่อท่านกล่าวแนะนำความรู้เรื่องพระธาตุ “การมอบพระธาตุนี้ยังไม่เคยมอบให้แก่ใครเลย ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรก ถ้าเก็บรักษาไว้ดีๆจำนวนอาจจะมากขึ้นกว่าสิบก็ได้ แต่ถ้าเก็บไว้ไม่ดีอาจจจะลดลงก็ได้”

พ่อท่านเปิดผอบทองให้ดูพระธาตุที่อยู่ข้างใน ๑๐ องค์โดยใช้แว่นขยายส่องดู ต่อจากนั้นมีการถ่ายรูปหมู่เป็นที่ระลึกร่วมกัน และขอขอบคุณกล่าวแปลภาษาเวียดนามคือ โยมแม่ของสมณะมือนั้น ปุณณโกเร ศรีงพิธีราว ๐๔.๓๐ น.

เช้าวันรุ่ง ๐๕.๐๐ น. พ่อท่านมีกำหนดจะเดินทางไปดอนเมือง เพื่อจะไปร่วมงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา ครั้งที่ ๔ ในวันที่ ๒๑-๒๓ เมษายน และงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๐ ในวันที่ ๒๔-๓๐ เมษายนนี้ด้วย นี่คือการกิจของโพธิสัตว์

◆คนเดินทาง

สมณะโพธิรักษ์

“พวกเราไม่ใช่มีอบ พวกเราคือพวกที่ชุมนุมเพื่อคัดค้าน ประท้วง ถ้าจะใช้คำกลางๆ ก็ใช้คำว่า Demonstrate (ผู้ชุมนุม) หรือ เป็นกลุ่ม Protester ผู้ชุมนุมคัดค้านกลุ่มคัดค้านที่รักษาสันติ อหิงสา ไม่ให้เกิดความรุนแรงเด็ดขาด

เราชาวโศกมีงานเมื่อวันที่ ๑๒-๑๕ กุมภาพันธ์ เป็นงานประเพณีของพวกเราชาวโศกทั่วประเทศก็มาร่วมตัวกัน เจอกันก็คุยเรื่องเหตุการณ์บ้านเมือง ว่าเราจะทำอะไร เพราะเราจะต้องเลือกฝ่ายแล้ว

เพราะความเป็นกลางจะต้องเข้าข้างฝ่ายที่ถูกต้อง ถ้าความเป็นกลางคือ ไม่เข้าข้างใครเลยคือคนโง่ คนไม่รู้เรื่องว่าอันไหนดี อันไหนถูก อันไหนผิด

ดังนั้น จะยึดถือว่าไม่เข้าข้างคนดี ไม่เข้าข้างคนชั่ว ถือว่าเป็นกลางนั้นผิดมานานแล้ว สังคมถึงเดือดร้อน คนเป็นกลางต้องมีปัญญา และไม่มีอคติ แต่ถ้าคนโง่มีจำนวนมากไปเข้าข้างคนผิด คนผิดก็จะชนะ

เราไม่ใช่นักการเมือง เรามีหน้าที่ปฏิบัติธรรม ที่นี้การปฏิบัติธรรมจริงๆ มีความนิ่ง มีความสงบ ความไม่รุนแรง มีความอดทน มีความเกื้อกูลเมตตา กรุณาพอสมควร ก็คิดจะมาช่วยเสริมกลุ่มนี้ เพราะเห็นท่ามาแล้วหลายครั้ง เราก็ก็นึกว่าเป็นความงามของประชาธิปไตย จึงอยากมาเสริมเหมือนเป็นน้ำเย็นหยดหนึ่งที่มาเสริมให้เย็นต่อไปอีกจนจบให้ได้ นี่เป็นเป้าหมายที่มา

หากทำได้จะเป็นตัวอย่างในอนาคต เป็นหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์ประชาธิปไตย ว่าต่อไปการชุมนุมประท้วงไม่ต้องเลือดตกยางออกแล้ว

อาตมามีโอกาสเทศน์ที่สนามหลวง ก็มีผลทำให้คนสงบขึ้น หลายคนที่มาแรง บางคนจะมาฆ่าตัวตายที่เวที บอกว่าแค้นมาก เตรียมน้ำมันมาพร้อมจะเผาตัวบนเวที เราก็กช่วยกันจนเขาเปลี่ยนใจ

การชุมนุมครั้งนี้ที่ใช้คำว่า อหิงสา อโหสิ เป็นการถ่วงดุลคนให้สงบมากยิ่งขึ้นและให้เราฝึกยิ่งขึ้น อหิงสาคือ รักษาไม่ให้เกิดความรุนแรง แม้จะทำกับเรารุนแรง เราก็กยอมอโหสิไม่ได้ตอบ อดทน อดภัย”

(นสพ.มติชน ๑๒ เม.ย.๔๕)

ประเด็นเดียวอย่าหลง

การประจันหน้ากันระหว่างฝ่ายประท้วง นายกรัฐมนตรีกับฝ่ายสนับสนุน ซึ่งคิดตามมาด้วยฝ่ายทางเลือกอื่นๆ ภายหลัง หากพิเคราะห์ดูกันให้ถ่องแท้แล้ว ถ้าบ้านเมืองนี้เป็นประชาธิปไตยตามวิถีที่ถูกที่ควรจริง โดยประชาชนสามารถตรวจสอบฝ่ายบริหารได้ตามควรแห่งทำนองคลองธรรม ฝ่ายอื่นๆซึ่งตามหลังออกมานั้น ในท้ายที่สุดต้องเหลือเพียงฝ่ายเดียว คือฝ่ายที่สามารถตั้งคำถามต่อการทำงานและพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรี ว่ามีความชอบธรรมถูกถ่วงหรือไม่อย่างไร

การเริ่มต้นชุมนุมประท้วงแต่แรก ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารหนังสือพิมพ์พยายามให้ข้อมูลการทำงานของคณะรัฐบาล ในหลายประเด็นที่สาธารณะไม่เคยรับรู้ ระหว่างการเกิดขึ้นของโครงการใหญ่ๆ ต่างๆ ที่มีเสียงครหาไปทั่ว ก่อนจะเป็นการตั้งคำถามจากหลายๆฝ่าย ซึ่งในที่สุดได้รวมตัวกันเป็นพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ล้วนเกิดจากปมปัญหาการทำงานที่ไม่ชัดเจนกระจ่างต่อสาธารณะ ที่ทำให้สงสัยได้ในหลายกรณีว่า อนาคตของบ้านเมืองกำลังเสี่ยงต่อการถูกกลืนอยู่ในอิทธิพลเพื่อนบ้าน

มิใช่เรื่องลำบากยากเย็นแต่อย่างใดเลย สำหรับนักการเมืองที่มีสำนึกและมารยาท ไม่ว่าจะขึ้นมาหรือลงตัวลงไปเช่นนายกรัฐมนตรีเกาหลีใต้ ที่เพิ่งลาออกจากตำแหน่งเมื่อสัปดาห์ก่อน เพราะไป

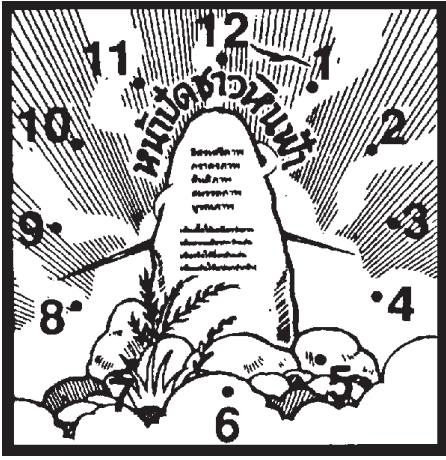
ติดอล์ฟร่วมกับนักธุรกิจ ซึ่งในสังคมอารยะเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่งาม แต่ในสังคมไทยที่ยังไม่เข้าใจเรื่องสำนึกและมารยาทอาจเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ควรแก่การวิพากษ์วิจารณ์ ดังนั้น การประท้วงที่สังคมอารยะเห็นเป็นเรื่องธรรมดาเมื่อประชาชนต้องการตรวจสอบผู้นำจึงเป็นเรื่องใหญ่ไปได้

ประเด็นดังกล่าวนี้จึงเป็นประเด็นเดียวที่หลงให้ถูกลากหรือทำสับสนเป็นเรื่องอื่นไปไม่ได้ คือประชาชนสามารถตรวจสอบ และต้องการตรวจสอบนายกรัฐมนตรี เมื่อองค์กรอิสระที่รัฐธรรมนูญได้ตั้งขึ้นมาทำหน้าที่ ไม่อาจสะสางเรื่องดังกล่าวให้ลุล่วงได้ ประชาชนจึงจำเป็นต้องร่วมกันออกมาเรียกร้องการตรวจสอบ เรียกร้องด้วยการประท้วงนายกรัฐมนตรี ให้ละจากตำแหน่ง ซึ่งให้คุณให้โทษมีอิทธิพลต่อคนได้บังคับบัญชาเพื่อให้มีคณะกรรมการอิสระขึ้นตรวจสอบเรื่องต่างๆ ที่เป็นข้อสงสัยทันที

เพียงประเด็นดังกล่าวนี้หากนายกรัฐมนตรีบริสุทธิ์ใจในการทำงาน บริสุทธิ์ใจในพฤติกรรมที่ปรากฏทุกบททุกตอนทุกอิริยาบถ ไม่มีสิ่งใดต้องซ่อนเร้นปิดบัง นายกฯต้องยินดีที่จะให้การตรวจสอบเกิดขึ้น เพื่อภาพของตนจะได้สะอาดแท่งแก่สาธารณะ และเป็นที่ยกย่องสรรเสริญต่อไปอย่างไรรวมลทิน ซึ่งเป็นวิถีปกติธรรมดาในกระบวนการประชาธิปไตย ที่นายกฯประกาศว่าจะปกป้องด้วยชีวิต แต่การถ่วงกลับเป็นตรงกันข้ามเมื่อนายกฯเลือกจะให้ตัวเองตกอยู่ในม่านหมอกของความเคลือบแคลงสงสัย

หากทุกฝ่ายเข้าใจในประเด็นนี้แต่ต้น ฝ่ายที่สองที่สามก็ไม่ต้องเกิดขึ้น การประจันหน้าก็ไม่มี มีแต่ฝ่ายประชาชน ซึ่งเกิดปัญหากับคณะรัฐบาลที่ตัวเองเลือกเข้าไปให้ทำงาน แต่ไม่ยอมให้ตรวจสอบเท่านั้นเอง ประชาชนต้องเข้าใจในสิทธิข้อนี้ของตน ไม่สำคัญว่านายกฯกำจัดยาบ้ารักษาทุกโรคในราคา ๓๐ บาท หรือให้เงินกับทุกหมู่บ้าน นั้นเป็นงานซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบของนายกฯที่ต้องบริหารประเทศ แต่ถ้านายกฯทำให้ประชาชนเคลือบแคลงสงสัยขึ้นเมื่อไหร่ นายกฯต้องถูกตรวจสอบได้.

(จาก นสพ.มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๒๓ มี.ค.๔๕)

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๗๗(๒๕๕) ปักข์หลัง ๑๖-๓๐ เม.ย. ๒๕๔๕

สำหรับหน้าปิดข่าวหินฟ้าประจำฉบับนี้มีดังนี้

เสียดอกกองทัพธรรม...การฉลองปัญญาสมโภชโดยธรรมเกิดขึ้นอย่างไม่มีใครคาดคิดว่า ชาวโศกจะต้องไปฝึกตั้งตนอยู่บนความลำบากที่สนามหลวงและข้างทำเนียบรัฐบาล เพื่ออดทน รอคอย และให้อภัยกับผู้นำประเทศให้เสียสละตำแหน่งเพื่อความสงบ สันติ สามัคคีของคนในชาติ แต่ก็เป็นเรื่องแปลกที่ ผู้นำประเทศกลับโยนความผิดให้กับผู้ที่ ชุมนุมประท้วง แต่อีกมุมหนึ่งก็ไม่แปลก ถ้า เข้าใจว่า ผู้นำรัฐบาลที่ไร้จริยธรรมก็จะมีความรู้สึกนึกคิดเช่นนั้น...พล.ต.จำลอง ได้พูดกับญาติธรรมว่า การไปใช้ชีวิตที่สนามหลวงกับที่หน้าทำเนียบ ก็รู้สึกฝืนอยู่เหมือนกัน ใครสงสัยว่า ฝืนอย่างไร ถ้ามีโอกาสก็ไปสมัครใช้ชีวิตดูบ้างก็ได้...มีคนต่างชาติเห็นพวกเรามาชุมนุมเช่นนี้ ก็รู้สึกสงสัยว่าทำได้อย่างไร...คนไทยที่อยู่ อเมริกาได้ฟังพ่อท่านเทศน์ก็บินมานมัสการ พ่อท่านด้วยศรัทธา ขอมเสียเงิน เสียเวลา มา จังหรีดก็รู้สึกประทับใจในพลังศรัทธาของคน และเป็นบุญของคนไทยในอเมริกาที่ได้มีโอกาสฟังเทศน์พ่อท่านผ่านดาวเทียมทาง ASTV เพราะเหตุการณ์เช่นนี้มิใช่จะเกิดขึ้น ได้บ่อย ซึ่งจังหรีดก็มักไม่ออกเหมือนกันว่า เคยมีไหมที่ผ่านมา...การชุมนุมบางคนบอกว่า ๓๓ วัน ๓๓ คืน แต่นักข่าวมติชนบอกว่า ๓๔ วัน ๓๔ คืน ใครมีข้อมูลก็ส่งมาบอกทาง จังหรีดได้นะ...ผู้สื่อข่าวต่างประเทศทำสื่อบ้าง การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯว่า แม้จะ ชุมนุมยาวนาน ก็ไม่มีการเสียชีวิตเลือดเนื้อ เพราะการปะทะกับฝ่ายผู้มีอำนาจ นิติสารใหม่ ฉบับภูมิภาคเอเชียซึ่งวางจำหน่ายในประเทศไทย เมื่อ ๑๒ เม.ย.๔๕ เรียกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในไทย ว่า “ซิลค์เรฟโวลูชัน-การปฏิวัติที่นุ่มนวล เหมือนไยไหม” นสพ.มติชนได้นำมาถ่ายทอด นัยของ “ซิลค์เรฟโวลูชัน”ว่า ในช่วงเวลา เพียงไม่กี่วัน ประเทศนี้ได้ผ่านเหตุการณ์จาก ตั้งแต่การประท้วงอย่างกราดเกรี้ยวบนท้องถนน ไปยังการเลือกตั้งที่เสื่อมเสียอย่างแยะและลงเอย ด้วยการลาออกของบุคคลของข้าอำนาจหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้กุมบังเหียนการเมืองไทยในตลอดช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา กระบวนการดังกล่าวทั้งหมด เป็นไปโดยปราศจากความรุนแรง หรือการ สร้างความเสียหายให้กับเศรษฐกิจของประเทศในระดับที่พอสังเกตได้” ใหม่นี้ได้บอก ต่ออีกว่า “ดูไปแล้วมันอาจไม่เป็น ประชาธิปไตยเท่าใดนัก...แต่ในความเป็นจริง ก็คือ คนไทยได้เผชิญหน้ากับสถานการณ์ทาง การเมืองที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีทางออก แต่ก็

ยังสามารถจัดการหาหนทางออกจากปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างสง่างาม-อย่างน้อยก็ในขณะนี้” แม้ความจริงนายกฯทักษิณยังไม่ยอมลาออก แต่ขอเว้นวรรคการเป็นนายกฯในสมัยหน้า หลังการเลือกตั้งที่ดูไปแล้วมันอาจไม่เป็น ประชาธิปไตยในแง่จริยธรรมทางการเมือง เพราะผู้นำพรรคการเมืองใหญ่ประกาศยุบสภา ในขณะที่ในสภาไม่มีปัญหา แต่ผู้นำมีปัญหา นอกสภาด้านสังคม แต่กลับแก้ปัญหาคลับ เข้ามานในสภา จึงยื้อยุดยักที่จะหาจุดจบอย่าง สวยงามได้ดังเห็นๆรูกันอยู่...คุณแซมดิน เลิศบุศย์ กรรมการของสถาบันบุญนิยม พูดถึง การไปชุมนุมให้จังหรีดฟังว่า ไปร่วมงาน พุทธา-ปลูกเสกฯ ๓-๔ ครั้ง ก็ยังไม่เท่าไป ร่วมงานชุมนุมเพียงครั้งเดียวนี้ นอกจากนี้ยัง ได้มีส่วนร่วมดูแลด้านต่างๆของผู้มาชุมนุม ปักหลัก มีผู้เสนอหลายคนจากวงนอกอยาก ให้ใช้กำลัง ก็ต้องคอยให้กำลังใจ ให้ใจเย็นๆ อหิงสา อโหสิ มิฉะนั้นจะตีกันแตก หาก พวกเราหลายๆฝ่ายไม่ช่วยกันปราม จังหรีด เห็นพันธมิตรส่วนหนึ่งไปล้อมทำเนียบฯ ช่วง ที่นายกฯทักษิณออกทีวีหลังเผ่าในหลวงแล้ว ประกาศเว้นวรรคตำแหน่งนายกฯ คุณแซมดิน ไปถึงผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งที่ดูมีอารมณ์รุนแรงกับ เหลี่ยมของผู้นำประเทศ ก็ช่วยทำให้ท่าทีของ ผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งอ่อนลง จังหรีดก็ดีใจที่ผู้ ชุมนุมลดอารมณ์รุนแรงลงได้...สมณะและ ลิกขมาตุที่ไปร่วมให้กำลังใจในหมู่ผู้ชุมนุม ก็เป็นจุดเย็น และเป็นจุดอันตรายของผู้นำหาก มีการใช้กำลังจับผู้ชุมนุมเพราะเป็นเรื่องใหญ่แน่ ถ้าจับสมณะและลิกขมาตุ เพราะท่านไม่ได้ เป็นพิษเป็นภัยกับใคร...จังหรีดได้แง่คิดใน การปฏิบัติธรรมว่า ถ้าเราอยู่ที่วัดควบคุม อารมณ์ตัวเองได้ ๕๐ % แล้วไปร่วมชุมนุมที่ ท้องสนามหลวงหรือหน้าทำเนียบรัฐบาลก็ตาม ก็ยังสามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ ๕๐ % ก็ถือว่ามีการพัฒนาทางอารมณ์มากขึ้น เพราะ สถานที่ชุมนุมมีผัสสะมากกว่า ชนิดที่ท่าน จันทรบอว่า *มิใช่ห่วงวายุสับสนเท่านั้น ยังนำ หวาดเสียวด้วย...*จังหรีดได้สัมผัสผู้ที่ไปร่วม ปักหลักชุมนุมส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านธรรมดา และเป็นกองหน้าเลือดนักสู้ที่เงินซื้อไม่ได้... พวกเรานอนพื้นถนนในช่วงวันแรกที่ปักหลัก หน้าทำเนียบแบบไม่ได้เตรียมที่จะปักหลักที่นี่ เพราะตั้งใจไปปักหลักที่หน้ากระทรวง ศึกษาธิการมากกว่า แต่สถานการณ์คับขันคนมา ร่วมชุมนุมกันมาก ไม่สามารถฝ่าฝูงชนนับแสน ไปได้ จึงปักหลักพักค้างที่หน้าทำเนียบฯแบบ กะทันหัน ก็รู้สึกเหนื่อยเหมือนกัน ยิ่งนอน อยู่บนพื้นถนนร้อนๆ แต่ช่วง ๒ วันสุดท้ายมี เทวดาเอาเสื่อมาปูให้...อาจจริงจริงที่เคยผ่าน เหตุการณ์พฤษภาทมิฬในปี'๓๕ บอกว่า ครั้ง นี้มีสงครามประสาทยาวกว่า เพราะชุมนุมนาน กว่าและเชื่อมั่นในอหิงสาของญาติธรรม ที่ปฏิบัติธรรมกันมาหลายปีและถือเป็นการ ปฏิบัติธรรมยิ่งขึ้นไปอีกดังนั้นนายกฯทักษิณจะ ลาออกหรือไม่ก็มีใจประเด็นที่จะต้องไปกังวล แต่ถ้าออกได้เร็ว จังหรีดก็อนุโมทนาด้วยจะ จะ ได้ไม่ทรมานผู้นำที่ถูกรุมานาเกินไป...พันธมิตรฯ บางคนยังกินเหล้าอยู่ ก็คอยห้ามปรามกันอยู่ เพราะเหล้าเข้าปากแล้วจะควบคุมได้ยาก จะ ทำอะไรห้ามๆ มีอยู่กลุ่มหนึ่งอารมณ์ขึ้น กำลัง ต่อตัวปิ่นเข้าทำเนียบ พอดี พ.ต.ท.สะอาดดี เห็น เข้า ตัวเองในฐานะ รมท.ของพันธมิตรฯต้อง

ใช้กำลังดึงตัวลงมามีฉะนั้นจะเกิดปัญหาว่า นาย แนน่าปิ่นเข้าไปได้...คุณไพโร ในฐานะ รมท.ก็ สะท้อนพันธมิตรฯบางคนเห็นกองทัพธรรมสงบ สันติ อหิงสา ไม่ใช่กำลัง ไม่ใช่ความรุนแรง ก็บ่นว่า *ทำอย่างนี้ไม่ใช่พระหอก* แต่พวกเขาก็ เข้าใจในเจตนาดีของพวกเขา และต้อง พยายามให้อหิงสา อโหสิในการชุมนุมอย่าง ถึงที่สุดต่อไปตามแนวนโยบายของแกนนำ กลุ่มพันธมิตรฯ นอกจากนี้คุณไพโรที่อยู่ ชุมนุมมาตลอดก็เกิดความคิดในการพัฒนา การชุมนุมว่า น่าจะติดตั้งเครื่องดับเพลิง เพื่อ ป้องกันการถูกลอบวางเพลิงหรือพวกมอเตอร์ ไซค์ก่อกวน โอโฮ! จังหรีดเห็นแว่นนักชุมนุม มีอาชีพแบบยึดเหยี่ยวนานขึ้นบ้างรำไรแล้ว ...คุณธำรงค์หรือที่ญาติธรรมเรียกกันว่า *พี่ใหญ่* ได้เปิดเผย*วิถีถ่ายทอดแบบลูกเงิน* ก็ถ่ายใน เต็มที่ของตัวเองนั่นแหละซะ โดยใช้ถุง พลาสติกให้เป็นประโยชน์ จังหรีดก็ทิ้งพี่ใหญ่ เราซะ เพราะมีสิทธิอันสบายใจในห้องแอร์ อยู่ที่บ้าน แต่ก็มาใช้ชีวิตตั้งตนอยู่บนความ ลำบากกลางถนนที่ร้อนอบอ้าว แต่ก็มีความ สุขกว่าคนรวยหลายหมื่นล้านได้อย่างน่า อัศจรรย์...คุณดาบบุญ ผรช.ชมร.กทม.เปิดเผย ความมหัศจรรย์ของร้านว่า ปิดขายยาวนาน ที่สุดคือ ๑ เดือน ๕ วัน แม่ครัวก็ระดมไป ช่วยทำอาหารมังสวิรัตแจกในโรงบุญ ไม่ว่าจะ เป็นที่สนามหลวงหรือที่ข้างทำเนียบรัฐบาล คนที่มาเที่ยวงานกาชาดยังเดินมารับบริการ ของโรงบุญเลยซะ...การชุมนุมก็มีแจกหลาย อย่าง จังหรีดได้รู้มาจากอดินนามว่า ซิดิที่คน นิยมรับแจกคือ ซิดิชุด*ไอ้หน้าเหลี่ยม* มีคนมา ถามหากันมาก รองลงมาคือ*จิ๋วการเมือง* ก็ขนาด ตำรวจยังขอไปเลย...พูดถึงตำรวจก็มีเกร็ดมา เล่าให้ฟัง แต่ไม่ขอบอกว่า ตำรวจที่ไหน เพราะอาจถูกเอาผิดจากคนเผด็จการ คือมี ตำรวจที่เห็นด้วยกับฝ่ายพันธมิตรฯจะมาร่วม ชุมนุมที่สนามหลวง แต่ไม่กล้าบอกผู้บังคับ บัญชาตจริงๆ ก็ทำหนังสือบอกไปว่าจะลามว่าวัด ผู้กำกับก็เลยเรียกไปพบ ตำรวจท่านนั้นก็คิดว่า *ถูกห้ามแน่ๆ* แต่ผัดทาดผู้กำกับกลับบอกว่า *อย่าไปแค่วัด(เพราะรู้ว่าจะไปสันติอโศก)ให้ไป สนามหลวงร่วมกับเขาด้วย...*พูดถึงวีรชนผู้ชาติ ดินตะวันตกที่เสียชีวิตขณะจะไปร่วมกู้ชาติข้าง ทำเนียบ ก็ประทับใจคุณพ่อแรงเพชรที่พูดกับ พวกเราว่า *รู้สึกภูมิใจกับวีรกรรมของลูกสาวอ้อย (ดินตะวันตก)...พ่อท่านแสดงความประทับใจที่ พวกเราช่วยกันทำความสะอาดบริเวณที่ ชุมนุมพักค้างไม่ว่าจะเป็นการเก็บขยะ ขุดถนน เช็ดเสาทีสกปรก ซึ่งแม้ทางทีวีช่อง ๓ ก็ถ่ายทำ มาออกอากาศ จังหรีดก็รู้สึกประทับใจการ ชุมนุมอหิงสการครั้งนี้ว่า นอกจากงดงามแล้วยัง สะอาดสะอาดด้วยซะ...ก่อนวันเลือกตั้ง ส.ว.ก็มีหมายเรียกตัวจากตำรวจมาถึงสมณะ ทั้งหลาย ซึ่งมีผู้กล่าวหาเกี่ยวกับมาตรา ๒๐๘ ที่ สน.ชนะสงคราม จังหรีดโทรแจ้ง สมณะเดินดิน ที่อยู่บ้านราชฯ ท่านยิ้มรับฟัง อย่างอารมณ์ดีและเปรยว่า สน.นี้ชื่อดีนะ... จังหรีดก็ได้แต่เห็นใจคนทำงานเสียสละซะว่า ก็คงจะได้เสียสละเพื่อมวลมนุษยชาติเพิ่มขึ้นอีก กระทบซะ...ส่วนเด็กข้างบ้านราชฯไปร่วมเล่น สกปรกดินในตัวเมือง ที่น่าที่ถึงตรงผูกผ้าพัน หัวว่า *“กู้ชาติ”* ไปด้วย ปรากฏว่าได้รับกำลังใจ จากผู้พบเห็นเป็นส่วนใหญ่ ก็ได้กำลังใจที่ ไม่ต้องซื้อหามาซะ...จังหรีด*

ข่าวนำอนุโมทนา...*ประธรรมกระจาย* ได้ เลื่อนฐานะขึ้นเป็น*นาค*แล้วเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๐ เม.ย.๔๕ *นาคชยันยอม รักพงษ์โศก* ก็ได้ เลื่อนฐานะเป็นสามเณรในวันเดียวกัน แต่ เปลี่ยนสมมติในวันจันทร์ที่ ๑๗ เม.ย.๔๕ ก็ นำอัครรรยที่ยังมีผู้สมัครใจมาเหนือเพื่อผู้อื่น เพิ่มขึ้น สาธุ...จังหรีด

ฟังเจ็บ...จังหรีดจากบ้านราชฯ รายงานมา ว่า *คุณประดาบุญ*ช่วงนี้สุขภาพไม่ดี อาจมี อาการอัมพาตได้ถ้าไม่พักผ่อน เพื่อนๆชาว กรัก-ประรวมพลกันไปเยี่ยมก่อนงานปลูกเสกฯ ที่ศีรษะฯจังหรีดเห็นความกระตือรือร้นที่จะดูแล เยี่ยมเยียนเพื่อนนักปฏิบัติธรรมด้วยกันก็รู้สึก อนุโมทนา แต่บางคนอาจมีภารกิจยังปลีก เวลาไปเยี่ยมไม่ได้ ก็ขอส่งกำลังใจไปให้ นำ ขึ้นชนะซะ...จังหรีด

แจกฟรี...หนังสือ *“นกรบเท้าเปล่า”* สำหรับ ผู้สนใจที่เขียนมาขอกับกอง บก.ข่าวโศก ๖๕/๑ ซ.นวมินทร์ ๔๔ ถ.นวมินทร์ แขวง คลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม.๑๐๒๔๐ รีบส่งมา นะซะ เพราะมีจำนวนจำกัด แล้วยังแถมหนังสือ *“เราคิดอะไร”* ให้ฟรีอีก ๑ เล่ม จะได้อ่านหนังสือ ธรรมเพื่อให้เกิดกำลังใจกันอย่างจุใจในยุคที่ น้ามั่นแพ่งนะซะ...จังหรีด

พระเวียดนาม...พระเวียดนามมารับพระ ชาติเมื่อวันที่ ๒๔ พ.ย.๔๕ สมณะกลางดิน โสรังใจ สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว คุณไชยวิทย์ เดินทางไปลาว ซานอย กลับมาลาวแล้วไป ภาคกลางของโฮจิมินซิดิ ช่วงเดินจาริกใน เวียดนาม ก็ได้แวะพักวัดต่างๆ ในเวียดนาม วัดลองตัน เป็นวัดแรกที่คณะจาริกได้เข้าไป ขอพัก เจ้าอาวาสมีนตัมได้มาปฏิสันถาร ต้อนรับดีมาก ที่วัดนี้เคร่งครัดในการปฏิบัติธรรม ทำวัตรเช้าตีสามครึ่ง

ท่านเจ้าอาวาสมีนตัมได้นำพระธาตุมาให้สม ณะกลางดิน โสรังใจ ดู ๑ องค์ ท่านกลางดิน โสรังใจ ว่า อาจารย์ของผมมีพระธาตุเป็นแสน ท่านเจ้าอาวาสมีนตัมเมื่อรู้ดังนี้แล้วก็เกิดศรัทธา มาก อยากขอมานูชาด้วย สมณะกลางดิน ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของอาจารย์ หากผมกลับไป เมืองไทยแล้วจะมากกราบเรียนกับอาจารย์ให้ ทางพระมีนตัมว่า ถ้าได้ก็พร้อมที่จะบินมารับ

เมื่อท่านกลับมาเมืองไทยก็ได้ไปหาพ่อท่าน เรียนว่ามีพระเวียดนามท่านศรัทธาพระธาตุ อยากได้ พ่อท่านก็ว่า *ได้ซี ให้มาเอา* จากนั้น ก็ได้ให้โยมโทร.ไปเรียนพระมีนตัมที่เวียดนาม และท่านก็เดินทางมาถึงสันติฯ เมื่อคืนวันที่ ๑๘ เม.ย.๔๕

วันที่ ๑๕ เม.ย.๔๕ เวลา ๐๔.๐๐ น. ก่อนพ่อท่านจะมอบพระธาตุให้ท่านมีนตัม จากนั้นอีก ๑๐ นาทีก็มีฟ้าร้องอีกหนึ่งครั้ง จากนั้นพ่อท่านก็เดินทางเข้าบ้านราชฯ จังหรีดทราบข่าวมาว่า ทีมจัดอาหารต้อนรับ พระเวียดนามอย่างเต็มที่ เมื่อท่านมีนตัมฉัน ข้าวต้มช่วงเช้าแล้วได้เดินทางไปร่วมกับคณะ ทวีร์ของท่าน ทำให้ฝ่ายจัดอาหารเตรียมก่อ แต่ ก็ไม่เป็นไร ตั้งใจก็ได้บุญแล้วซะ แต่ทว่าคราว ต่อไปหากช่วยกันประสานให้ชัดเจนก็จะดีนะ ซะ...จังหรีด

มรณเสสดี สมณะร่วมบุญ ฉัตรบุญโย มรณภาพ เพราะถูกรถตำรวจชน เมื่อประมาณ ติ ๔ ของวันศุกร์ที่ ๒๑ เม.ย.๔๕

หนังสือ ขอยืมเล่มนี้
เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนังสือ
ข่าวโลก
ฉบับที่ ๒๗๗(๒๕๕) ปักษ์หลัง เมษายน ๒๕๕๕

กองทัพธรรมใจใสใจงาม

๓๔ วัน ๓๕ คืน

รับทั้งดอกไม้และ ก้อนอิฐ

ผ่านไปแล้วกับการชุมนุมเพื่อร่วมกันเรียกร้องให้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย ผู้ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน ๑๕ ล้านเสียงให้ลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๓ ของประเทศ

เพราะมีความไม่ชอบธรรมที่จะบริหารปกครองบ้านเมืองต่อไป ไม่ว่าเรื่องชุกหุ้น เรื่องเทมาเส็ก หรือแม้แต่การบริหารโครงการเมกะโปรเจกต์ต่างๆ

กลุ่มที่ชุมนุมเรียกร้องเหนียวแน่น นอนกลางดินกินกลางถนน ทนฟังเสียงรถแทนจ๊กจั่น เรไร แถมยังมีถูกรถทับตาย ต้องยกนิ้วให้เหล่านักรบ “กองทัพธรรม” ของมหาจำลอง ศรีเมือง ที่เดินทางกันมาชุมนุมกินนอนอยู่ถึง ๓๔ วัน ๓๕ คืน

และในที่สุด พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็ยอมประกาศวันวรรคทางการเมือง ลงจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ภายหลังการเลือกตั้งวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ โดยไม่เกิดความรุนแรงอย่างที่หลายคนคาดไว้

ชัยชนะเบื้องต้นได้รับการโหวตให้เป็นพลังสามัคคีของเหล่าสมาชิกกองทัพธรรม ภายใต้เครื่องแบบกางเกงขาก๊วย เสื้อม่อฮ่อม สังกัดสำนักสันตือโสภิต ของ พ่อท่านโพธิรักษ์

ทำไมผู้คนที่มาชุมนุมเหล่านี้จึงอดทนและทนอดแค้นจะนั่งม่อฮ่อมกินมังสวิรัต แล้วยังเดินเท้าเปล่า เจอหนักก็ยกมือไหว้ทักทาย “เจริญธรรม” กันอย่างไพเราะ

นอกจากผู้ชุมนุมที่เหนียวแน่นแล้ว “สมณะ” อีกจำนวนหลายรูป นุ่งห่มจีวรสีกรักก็ร่วมชุมนุมไม่ย่อท้อเช่นเดียวกัน

เหตุใดจึงร่วมสังฆกรรมกันได้? เป็นคำถามที่เกิดขึ้นอย่างพรึ่บพรู บนช่องทางสื่อสารของโลกยุคใหม่ “อินเทอร์เน็ต”

ทั้งคำเยาะเย้ยถากถาง คำชมและคำด่า ข้อความที่ปรากฏ... บ้างว่า “พระที่มาร่วมชุมนุมเป็นพระนอกรีต” บ้างก็บอกว่า “เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม” และว่า “ไม่ใช่กิจอันใดของสงฆ์” หรือ “คนถือศีลกินเจทำไมต้องมาแย่งๆ ประท้วงปิดถนน” เหล่านี้เป็นต้น

จากความรู้สึกอันนี้ จึงปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมโดยมีชาวบ้านหลายคนยื่นเรื่องหน้าศาลอยู่สองข้างถนนขณะเดินขบวน แม้แต่แท็กซี่ก็ยังได้รับขึ้นรถ แล้วยังบีบแตรและตะโกนให้อีกต่างหาก หนักเข้าถึงขั้นถ่มน้ำลายใส่ก็ยังมิ

หลังเสร็จสิ้นภารกิจ คนชุมนุมและพระสงฆ์ หรือที่เรียกขานกันในกลุ่มว่า “สมณะ” มีโอกาสเปิดใจให้คนรู้จัก

คนกลุ่มนี้เรียกตัวเองว่า ชุมชนชาวอโศก มีแยกเป็นหลายชุมชนแบ่งเป็น ๒๖ เครือข่ายทั่วประเทศ โดยตั้งชื่อตามจังหวัดที่ตั้ง เช่น ชุมชนสันตือโสภิต เพราะเจ้าของที่ดินชื่อ “สันตือยา”

แต่ละชุมชนมีพื้นที่ส่วนตัว ความเป็นอยู่คล้ายกับตัดแยกออกจากสังคมภายนอก หากแต่ข้อมูลข่าวสารความเป็นไปบ้านเมืองยังรับรู้กันปกติ

ทุกคนสละสมบัติส่วนตัวทั้งหมดเข้าไปใช้ชีวิตข้างในพื้นที่ชุมชน ไม่มีเงินเดือนค่าตอบแทนใดๆทั้งสิ้น สามารถไปไหนมาไหนอย่างไม่ติดขัดกับความสะดวกสบาย เช่น การรวมตัวชุมนุมครั้งนี้ ที่ทำให้สภาพของถนนพิษณุโลก

กลายเป็นชุมนุมไปในบัดดล

เพราะมีเต็นท์นอนแทนศาลาวัด มีโรงครัวกระทะใบเชิงเกือบ ๑๐ ใบ ทำกับข้าว ทั้งต้ม ผัด แกง ทอด ทุกอย่างเป็นมังสวิรัต วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๓๐-๔๐ กระทะ ข้าวต้มอย่างน้อย ๑๐ หม้อ แล้วยังมีห้องน้ำห้องทำที่ต้อมมี

ขวัญดิน ลิงคำ หึงเหล็ก แห่งกองทัพธรรมเล่าว่า ชาวชุมชนอโศกใช้ชีวิตในหลักเศรษฐกิจแบบบุญนิยมคือ “นิยมในบุญ” ใครจะเข้าเป็นสมาชิกก็ต้องผ่านการทดสอบมากมาย

อันดับแรกคือ ต้องทดลองอยู่ก่อน ๗ วัน เรียกว่าเป็น “อคันตุกะ” ปฏิบัติตน กินข้าว กินน้ำ ใช้ได้ทุกอย่าง แต่เบ็ดเสร็จติดการไม่ได้ พอครบ ๗ วัน ก็จะไปเสนอตัวเองในที่ประชุม เรียกว่า “วิกัป” คือไปแสดงตนว่าอยู่ครบ ๗ วันแล้ว หากยังมีข้อบกพร่อง สมณะในพุทธสถานจะบอกให้แก้ไข ถ้าไม่ไหวก็ให้ไปฝึกข้างนอกก่อนค่อยกลับไปใหม่ แต่ถ้าอยากอยู่ต่อก็ให้อยู่ต่อ

ข้อบกพร่องที่ว่าคือ ไม่สามารถถือศีลห้า ละอบายมุข ไม่อาจรับประทานอาหารมังสวิรัตได้ครบทุกอย่าง สำหรับคนมีหนี้สิน อยู่คิดหนี้หนี้เข้าชุมชนอโศก เพราะเขาไม่ให้เข้าจนกว่าจะทำงานจนหนี้หมดก่อน

หากอยู่จนครบ ๓ เดือน จนไม่มีข้อบกพร่อง คือไม่มีสมาชิกค้างหนี้แต่เสียงเดียว ที่ประชุมจึงจะรับรองให้เป็นสมาชิกสามัญได้

“บางคนอยู่ ๒ ปี ก็ยังไม่ได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกสามัญเลย แต่เขาก็ทนอยู่เพราะอยากขัดเกล้าตัวเองให้ถึงความอย่างไรก็ตาม หากได้รับเป็นสมาชิกแล้ว ถ้าทำไม่ดีก็ถูกคัดออกได้อีก หรือเมื่ออยู่แล้วทำผิดก็เชิญออก”

ปัจจุบันสมาชิกสามัญของชุมชนอโศกมีประมาณหลายหมื่นคน และส่วนที่ไม่เป็นสมาชิก แต่มาร่วมกิจกรรมอยู่ประจำก็มีมาก

สำหรับพวกที่ไม่เป็นสมาชิกจะอยู่รอบนอก ไปทำอาชีพตัวเอง แต่ยังคงเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนอโศกอยู่เป็นประจำ และยังถือศีลห้า ละอบายมุข รับประทานอาหารมังสวิรัต

ความเป็นอยู่ในชุมชนอโศกจะมีการบริหารเงินกันอย่างเป็นระบบ โดยรายได้ส่วนต่างๆ จะมาจากกิจกรรมที่หลากหลาย โดยเฉพาะการทำเกษตรกรรม ปลูกพืชปลอดสารพิษ และทำร้านอาหารมังสวิรัต ที่มีรสชาติอร่อยขายดิบขายดี

“การมาชุมนุมนอนบนถนนลำบากมากขึ้น เพราะอยู่บ้านเราสบาย แต่ละชุมชนมีต้นไม้ อากาศบริสุทธิ์ มาชุมนุมก็ถือว่ามาฝึกอีกรอบ ฝึกอยู่ข้างถนนให้คนด่า ฝึกความอดทน”

“คือเราอยู่ในชุมชนเราไม่ต้องถูกด่า มีแต่คนไปดูงาน

เยอะเยอะ มีแต่ชื่นชม แต่มาตรงนี้กลุ่มเราทั้งท่าน สมณะโพธิรักษ์ ลุงจำลอง ถูกด่ามาในกระดาดเป็นปี่ๆ (ทำมือให้ดู) ชื่อเสียงก็ไม่ได้ ถูกด่าอีกต่างหาก ไม่ใช่เรื่องธรรมดาจะเดินไปแท็กซี่ก็ไม่ให้ขึ้น มองเราแปลกๆ แต่เราก็เข้าใจและเห็นใจเขาซะ เพราะเขาไม่รู้ว่ามีสิ่งที่เราทำมันขนาดไหน”

ขวัญดินบอกอย่างนั้นแต่ไม่เคยท้อ วันมาชุมนุมแต่ละวันต้องตื่นตี ๕ ครึ่ง แล้วช่วยทำความสะอาด เก็บขยะ ทำอาหาร แบ่งแผนกัน

มีแผนแจก สี่ เสียง แผนดูแลสมณะ แผนกองอำนวยการ แผนแจกเอกสาร พยาบาล แจกน้ำฝารองนั่ง แผนโรงบุญทำอาหารให้ผู้ร่วมชุมนุม

ส่วนเด็กๆ ก็ถือว่ามาเรียนรู้อุทธนาการเรื่องการเมืองเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

“ตรงนั้นงานหนักนะ อาชีพคือตัวปฏิบัติธรรม ทำให้คนเข้าใจว่าผู้นำประเทศต้องมีคุณธรรม ต้องมีศีลธรรม เราจำเป็นต้องออกมา ไม่ออกมาไม่ได้” เป็นเหตุผลที่มาร่วมชุมนุม

ขวัญดินยังบอกอีกว่า แม้มาล่ามนายกรัฐมนตรี แต่ก็ไม่ได้เกลียดนายกฯ

“มันเป็นตัวอย่างของทุนนิยมจัด ซึ่งเห็นชัดเจนว่า ทุนนิยมจัดแบบนี้ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน เพราะฉะนั้นเราต้องเน้นคุณค่าของเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น”

ทันตแพทย์หญิงฟ้ารัก ทิพย์ธรรม เป็นอีกคนที่เล่าว่า คนที่ไม่เข้าใจเขาก็เกลียดเรา เห็นเราเป็นอีแร้งกินของเน่าเหม็นรังเกียจเรา แต่เมื่อมาเห็นจริงๆ ว่าเราเป็นอาการของผู้ที่สงบเห็นสมณะ เห็นการให้ของพวกเรา ใจเขาก็ชื่นแล้ว บางคนคิดว่าเราไม่บูชาพระพุทธรูป แต่เรามีพระพุทธรูปธรรมนิมิตพระพุทธรูปองค์ใหญ่

“ที่คนคิดอย่างนั้น ด่าเราอย่างนั้น เพราะยุคก่อนๆ เราไม่ส่งเสริมการสร้างพระ เราจะมีพระองค์เล็กๆ หรือไม่มีเลย เพราะเราคิดว่าเงินทุกบาททุกสตางค์เราจะทำหนังสือแจกเราเผยแพร่ธรรม แรกๆ เราฐานะยากจน เราถือว่าสร้างปัญญาให้กับประชาชน ที่สำคัญสันตือโสภิตจะไม่มีการเรียไร เพราะพระถือเงินไม่ได้ หลายคนจึงว่าเราไม่ใช่พุทธ แต่ถ้าคนมีปัญหาจะรู้ว่านี่แหละคือ พุทธที่แท้จริง”

ทั้งหมดของการมาชุมนุม ๓๔ วัน ๓๕ คืนบนถนนคอนกรีตของคนเหล่านี้ ต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวว่า

“ผู้ปฏิบัติศาสนาของพระพุทธเจ้าที่รู้แจ้งโลก ไม่ใช่ไปนั่งหลับหูหลับตาแล้วไม่สนใจโลก เราเปิดตาออกมาทำการงานร่วมกับกับชาวโลก โดยใช้วิธีอหิงสา อโหสิ”

เพื่อสันติสุขและสร้างคุณธรรมในสังคม แม้หลายคนจะไม่เข้าใจแต่ชาวอโศกทั้งหลายก็หวังว่ากาลเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์.

๓ ชมพูนุท นภา (จาก นสพ.มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๑๒ เม.ย.๕๕)